Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 50 12 DEC. 1959

LOES

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Van de week werd ik opgebeld door Mickey, die me vertelde dat Oom Dagobert in het ziekenhuis lag met een gebroken been. Hij was die ochtend in z'n enorme geldzwembad van de duiktoren gegleden en een beetje ongelukkig op al z'n geld terecht gekomen... „Het is niet zo ernstig, hoor," zei Mickey geruststellend, „maar hij zal er toch wel 'n paar weken voor in het ziekenhuis moeten blijven, denk ik!"
„Ik ga hem vanmiddag nog opzoeken. Bedankt voor de boodschap, Mickey!" En ik hing de hoorn op het toestel.
Een uurtje later was ik op weg naar het ziekenhuis. Ik werd meteen binnengelaten en even later zat ik aan 't bed van Oom Dagobert, die een kamer had, met een gezellig uitzicht op de straat. „Oom Dagobert! Hoe maakt u 't? Heeft u nog veel pijn?" vroeg ik. „Wel, wel! Kijk 'ns aan wie we daar hebben! Wat leuk dat..."
Op dat moment hield hij ineens op... luisterde scherp... en zei toen zachtjes tegen me: „Kijk eens of er een zuster aankomt!" Ik deed verbaasd de deur open, keek de gang in: er was niemand te zien. „Mooi zo!" hoorde ik Oom Dagobert zeggen, die op datzelfde ogenblik langs me heen wipte, de gang in, de deur uit, de straat op... op z'n handen! Zijn in gips verbonden been stak triomfantelijk in de lucht. Ik stond als aan de grond vastgenageld! Toen ik van mijn verbazing bekomen was en op het punt stond de zuster te bellen, kwam Oom Dagobert op dezelfde manier terug, hipte de kamer binnen en kroop zijn bed weer in. Daar hijgde hij nog wat na en toonde mij met een stralend gezicht een dubbeltje. „Zie... je... wel? Ik... hoorde iets rinkelen op straat.. en ik... had het goed gehoord! Pffff! Dat viel niet mee! Maar het was de moeite waard!" „U bent al aardig aan de beterende hand, Oom Dagobert!" zei ik hoofdschuddend en nam afscheid van hem. O, voor ik het vergeet: jullie moeten allemaal de hartelijke groeten van hem hebben!

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 50

In dit spinneweb moeten de volgende woorden van vier letters, die allemaal eindigen op een s, worden ingevuld: 1. zuivelprodukt; 2. meervoud van oom; 3. deel van het gezicht; 4. bloem; 5. onvriendelijk; 6. metalen maaswerk; 7. een beetje; 8. spreektaal voor niets.
Heb je alles goed ingevuld, dan zul je zien dat de rij buitenste letters de naam vormen van iemand, die een land regeert. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die voor 17 december aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam, of als je in België woont naar: Donald Duck,

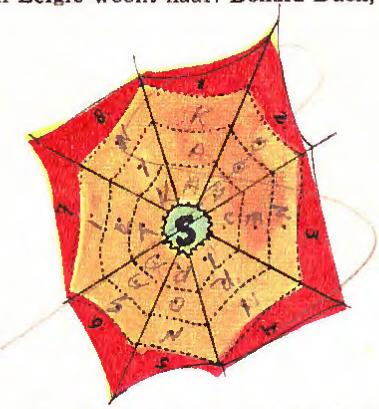

Postbus 2, Antwerpen 19. Vergeet niet duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 50". Veel succes, allemaal!

PRIJZEN

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hiervolgen de namen en adressen van de prijswinnaars en winnaressen van de prijsvraag in no. 43.
Eerste prijs: Magrieta Winkels, Post Bergentheim, **Kloosterhaar.**
Tweede prijs: Jan Zonjee, **Uitgeest.**
3e tot en met 12e prijs:
Peter 't Mannetje, **Tinte;** Tonny de Jong, **Nieuwkoop;** Ferrie van Dijk, **Rotterdam;** Wim Nieuwhoff, **Vreeswijk;** Cristte v. Paemelanne, **Blankenberge (Blg.);** Ivonne Goor, **Den Haag;** Rheny Meinardi, **Zandeweer;** Ko Slabbekoorn, **Kloetinge Zld.;** Piet Vogelaar, **Vierhouten;** Jozeke Splinter, **Terwinselen.**
13e tot en met 22e prijs:
Reinie van Baal, **Helvoirt;** Jan Westbroek, **Amsterdam;** Nellie van der Linden, **Schalkwijk;** C. Nicola, **Oostzaan;** Aaltje Santes, **Langelo;** Jitske v. d. Veen, **Birdaard (Fr.);** Willie Nab, **Zetten;** Fokko v. Pelt, **Voorschoten;** Dora Benda, **Waddinxveen;** Theo v. d. Chuys, **Asten (N.B.).**

De oplossing van prijsvraag no. 48 luidt: **KAAS.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

De brieven, waarin jullie me vertellen wat je allemaal met Sint Nicolaas hebt gehad, stromen binnen! Tjongejonge, wat een mooie cadeaus hebben jullie gekregen. Degenen, die mij nog niet geschreven hebben, weten toch mijn adres wel? Het is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, en — voor de meisjes en jongens in België — „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Vergeet vooral niet op de achterkant duidelijk je naam en adres te zetten en op de voorkant van de enveloppe, links boven in de hoek: Oom Donalds Brievenbus!
ANKIE BERM, ROTTERDAM. Iedereen, die mij een brief schrijft, krijgt een antwoordje terug. Als je in de brievenbus wilt staan, duurt dat soms wel 'ns een hele tijd.... maar iedereen moet netjes zijn beurt afwachten!
SJUUL ANALBERS, HENGELO. Ik ben blij dat je het vervolgverhaal „Het Geheim van het Smokkelaarsbos" zo mooi vindt, Sjuul! Het is ook reuze spannend én ....het wordt nog veel spannender!
CHRISTIANE PIERARD, ANDERLECHT. Hm, een moeilijk raadseltje heb je me gestuurd.... Koffie die koud is, en drie dagen oud is, hoe heet men die? Wacht 'ns.... ik heb het! Natuurlijk op het vuur! Is dat goed?
ULKO EN ANTON ROMKEMA, LEEUWARDEN. Hartelijk dank voor jullie brief! Leest Ulko je wel eens een verhaaltje voor uit de Donald Duck, Anton, of doet je moeder dat altijd? Ik wacht met spanning op een briefje, dat je helemaal zelf geschreven hebt!
MARIE-LOUISE HUYCHELS, BORGERHOUT. De eerste vliegende vrouw, Marie-Louise, was de Franse operazangeres Madame Thible, die in 1784 met een ballon opsteeg. Misschien vind je het nog leuk om te weten dat zij bij het opstijgen een aria zong!
MARTIN WEEZEPOEL, OOSTSOUBURG. Tjonge, Martin, je bent nogal wat van plan volgend jaar met de vakantie! Helemaal alleen naar Zuid Limburg en dan daar zeker kamperen in die mooie tent van je? Ik hoop nu al voor je, dat je mooi weer hebt!

WALT DISNEYS

Donald Duck

EH . . . MENEER DE INSPECTEUR! WILT U ZO VRIENDELIJK ZIJN MIJ DIE MIKROSCOOP EVEN AAN TE GEVEN?

O, NATUURLIJK, COMMISSARIS! EEN OGENBLIKJE!

?

IK ZAL EERST DIT VERDACHTE HAARTJE GRONDIG ONDERZOEKEN. KIJKT U MAAR WAT IN DE KAMER ROND OF ER MISSCHIEN NOG ANDERE SPOREN TE VINDEN ZIJN, INSPECTEUR, VINGERAFDRUKKEN, DRAADJES WOL OF SIGARETTENPEUKJES. U WEET WEL.

?

AHA! ALS IK HET NIET DACHT! DE JONGENS ZIJN DETECTIVE AAN 'T SPELEN!

KWIK, KWEK en KWAK DETECTIVES

ZO GAUW IK DE MIKROSCOOP HEB INGESTELD, ZAL IK U VERTELLEN WAT IK ALLEMAAL AAN DIT HAARTJE KAN ONTDEKKEN, INSPECTEUR!

KIJK KIJK, EEN RUPSJE! DAT IS PRECIES WAT IK ZOCHT! IK ZAL HEM EENS FLINK LATEN SCHRIKKEN!

DIT DING VERGROOT ALLES HONDERD KEER! HM, HOE LANG ZOU IK NU NOG MOETEN DRAAIEN OM EEN MOOI SCHERP B . . .

HELP!

WAAR ZOU MENEER DE COMMISSARIS VAN GESCHROKKEN KUNNEN ZIJN, INSPECTEUR?

IK WEET HET NIET . . IK BEGRIJP ER NIETS VAN!

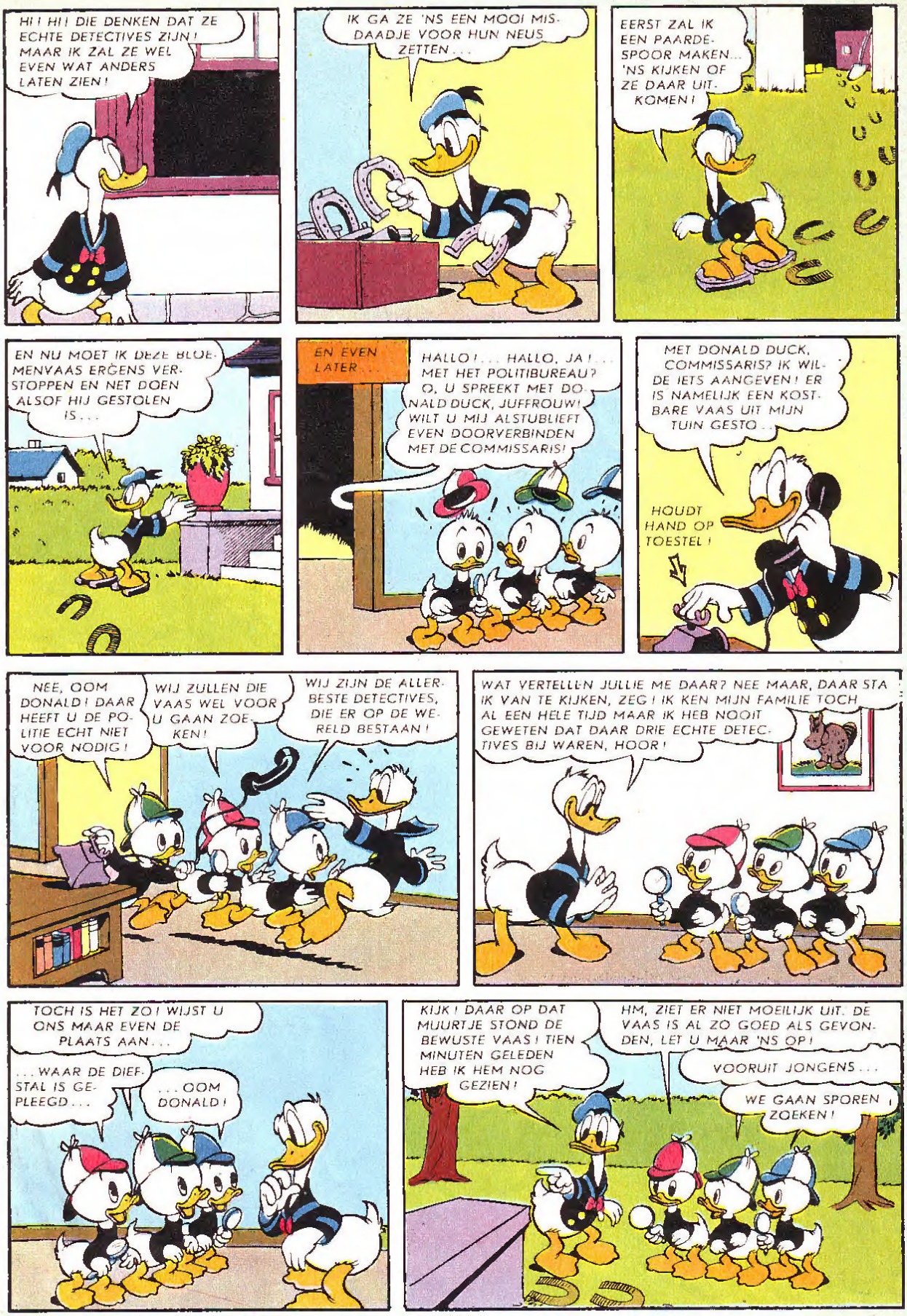
HI! HI! DIE DENKEN DAT ZE ECHTE DETECTIVES ZIJN! MAAR IK ZAL ZE WEL EVEN WAT ANDERS LATEN ZIEN!
IK GA ZE 'NS EEN MOOI MISDAADJE VOOR HUN NEUS ZETTEN...
EERST ZAL IK EEN PAARDESPOOR MAKEN... 'NS KIJKEN OF ZE DAAR UITKOMEN!
EN NU MOET IK DEZE BLOEMENVAAS ERGENS VERSTOPPEN EN NET DOEN ALSOF HIJ GESTOLEN IS...
EN EVEN LATER...
HALLO!... HALLO, JA!... MET HET POLITIBUREAU? O, U SPREEKT MET DONALD DUCK, JUFFROUW! WILT U MIJ ALSTUBLIEFT EVEN DOORVERBINDEN MET DE COMMISSARIS!
MET DONALD DUCK, COMMISSARIS? IK WILDE IETS AANGEVEN! ER IS NAMELIJK EEN KOSTBARE VAAS UIT MIJN TUIN GESTO...
HOUDT HAND OP TOESTEL!
NEE, OOM DONALD! DAAR HEEFT U DE POLITIE ECHT NIET VOOR NODIG!
WIJ ZULLEN DIE VAAS WEL VOOR U GAAN ZOEKEN!
WIJ ZIJN DE ALLERBESTE DETECTIVES, DIE ER OP DE WERELD BESTAAN!
WAT VERTELLEN JULLIE ME DAAR? NEE MAAR, DAAR STA IK VAN TE KIJKEN, ZEG! IK KEN MIJN FAMILIE TOCH AL EEN HELE TIJD MAAR IK HEB NOOIT GEWETEN DAT DAAR DRIE ECHTE DETECTIVES BIJ WAREN, HOOR!
TOCH IS HET ZO! WIJST U ONS MAAR EVEN DE PLAATS AAN...
...WAAR DE DIEFSTAL IS GEPLEEGD...
...OOM DONALD!
KIJK! DAAR OP DAT MUURTJE STOND DE BEWUSTE VAAS! TIEN MINUTEN GELEDEN HEB IK HEM NOG GEZIEN!
HM, ZIET ER NIET MOEILIJK UIT. DE VAAS IS AL ZO GOED ALS GEVONDEN, LET U MAAR 'NS OP!
VOORUIT JONGENS...
WE GAAN SPOREN ZOEKEN!

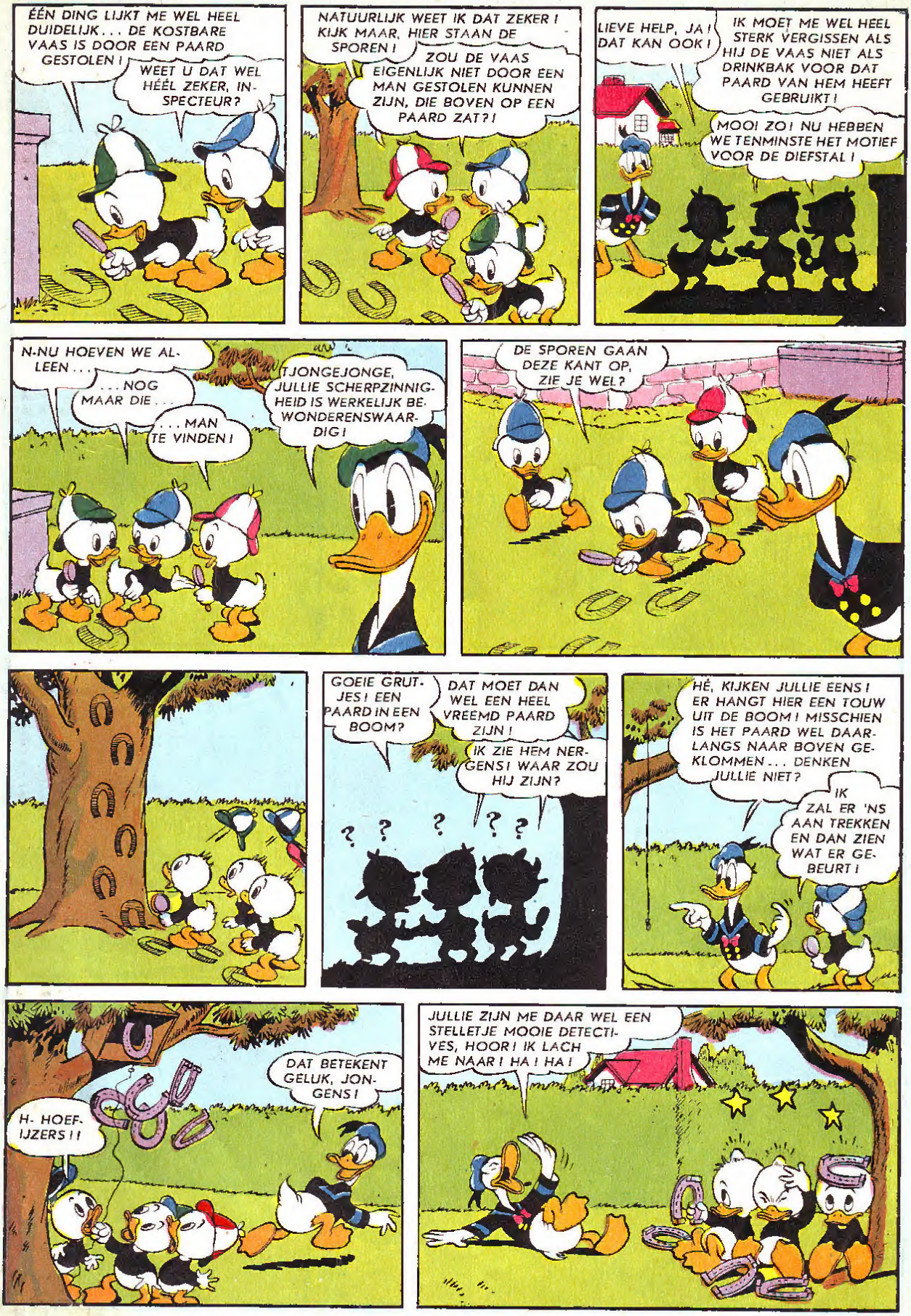
ÉÉN DING LIJKT ME WEL HEEL DUIDELIJK... DE KOSTBARE VAAS IS DOOR EEN PAARD GESTOLEN!
WEET U DAT WEL HÉÉL ZEKER, INSPECTEUR?
NATUURLIJK WEET IK DAT ZEKER! KIJK MAAR, HIER STAAN DE SPOREN!
ZOU DE VAAS EIGENLIJK NIET DOOR EEN MAN GESTOLEN KUNNEN ZIJN, DIE BOVEN OP EEN PAARD ZAT?!
LIEVE HELP, JA! DAT KAN OOK!
IK MOET ME WEL HEEL STERK VERGISSEN ALS HIJ DE VAAS NIET ALS DRINKBAK VOOR DAT PAARD VAN HEM HEEFT GEBRUIKT!
MOOI ZO! NU HEBBEN WE TENMINSTE HET MOTIEF VOOR DE DIEFSTAL!
N-NU HOEVEN WE ALLEEN...
...NOG MAAR DIE...
...MAN TE VINDEN!
TJONGEJONGE, JULLIE SCHERPZINNIGHEID IS WERKELIJK BEWONDERENSWAARDIG!
DE SPOREN GAAN DEZE KANT OP, ZIE JE WEL?
GOEIE GRUTJES! EEN PAARD IN EEN BOOM?
DAT MOET DAN WEL EEN HEEL VREEMD PAARD ZIJN!
IK ZIE HEM NERGENS! WAAR ZOU HIJ ZIJN?
HÉ, KIJKEN JULLIE EENS! ER HANGT HIER EEN TOUW UIT DE BOOM! MISSCHIEN IS HET PAARD WEL DAARLANGS NAAR BOVEN GEKLOMMEN... DENKEN JULLIE NIET?
IK ZAL ER 'NS AAN TREKKEN EN DAN ZIEN WAT ER GEBEURT!
H- HOEFIJZERS!!
DAT BETEKENT GELUK, JONGENS!
JULLIE ZIJN ME DAAR WEL EEN STELLETJE MOOIE DETECTIVES, HOOR! IK LACH ME NAAR! HA! HA!

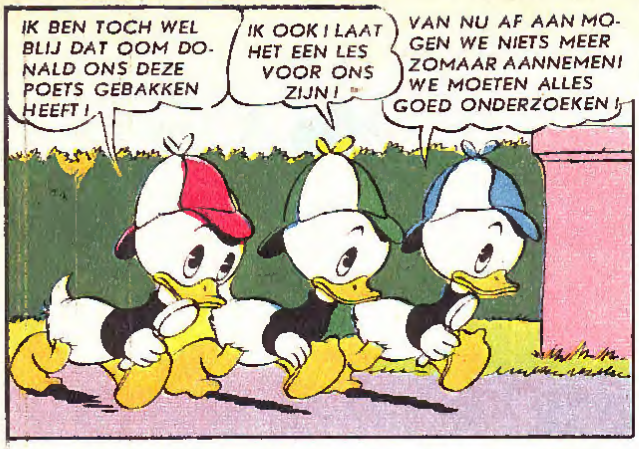
IK BEN TOCH WEL BLIJ DAT OOM DONALD ONS DEZE POETS GEBAKKEN HEEFT!
IK OOK! LAAT HET EEN LES VOOR ONS ZIJN!
VAN NU AF AAN MOGEN WE NIETS MEER ZOMAAR AANNEMEN! WE MOETEN ALLES GOED ONDERZOEKEN!

WEET JE, ER BESTAAN NIET ALLEEN GOEDE SPOREN, MAAR OOK VALSE!
EEN GOEDE DETECTIVE WEET ALTIJD PRECIES WAT NU HET GOEDE, EN WAT HET VALSE IS!
VAN NU AF AAN ZULLEN WIJ ALLE DRIE HEEL GOEDE DETECTIVES ZIJN!

ALS WE MAAR 'NS DE KANS KREGEN OM EEN ECHTE MISDAAD OP TE LOSSEN. DAN...
...ZOUDEN WIJ OOM DONALD KUNNEN BEWIJZEN, HOE ONGELOOFLIJK KNAP WE EIGENLIJK WEL ZIJN.
DAAR KOMT DE POSTBODE AAN, JONGENS! MISSCHIEN WEET DIE WEL WAT VOOR ONS!

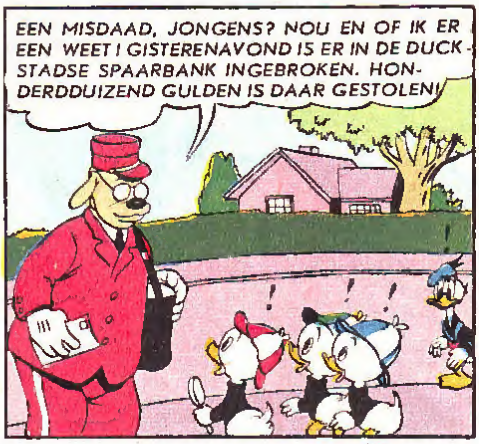
EEN MISDAAD, JONGENS? NOU EN OF IK ER EEN WEET! GISTERENAVOND IS ER IN DE DUCKSTADSE SPAARBANK INGEBROKEN. HONDERDDUIZEND GULDEN IS DAAR GESTOLEN!

DE BANKROVER HEEFT GEEN ENKEL SPOOR ACHTERGELATEN, GEEN VINGERAFDRUK, NIETS! ER IS EEN GROTE BELONING UITGELOOFD VOOR DIEGENE, DIE HEM VANGT, MAAR DAAR MOET JE TOCH WEL HÉÉL SLIM VOOR ZIJN!

DAT IS NÉT WAT...
VOOR
ONS!
VOOR JULLIE? HA! HA! LAAT ME NIET LACHEN!

WE KUNNEN HET BEST EERST EEN KAART VAN DE STAD GAAN BEKIJKEN, MISSCHIEN KOMEN WE ER ACHTER WELKE WEG DE DIEF GENOMEN HEEFT, TOEN HIJ ER VANDOOR GING!
HM... IK BEN HÉÉL ERG BENIEUWD, HOOR!

IK ZAL ZE NOG MAAR 'NS EEN KEER EEN POETS GAAN BAKKEN! ZE VRAGEN ER GEWOON OM!

ZE VERDENKEN NATUURLIJK METEEN IEMAND, DIE ER EEN BEETJE ANDERS UITZIET DAN IEDEREEN!
KOSTUUMS TE HUUR

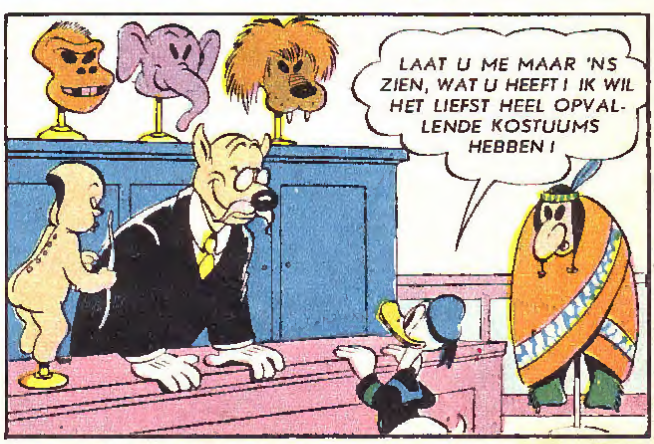
LAAT U ME MAAR 'NS ZIEN, WAT U HEEFT! IK WIL HET LIEFST HEEL OPVALLENDE KOSTUUMS HEBBEN!

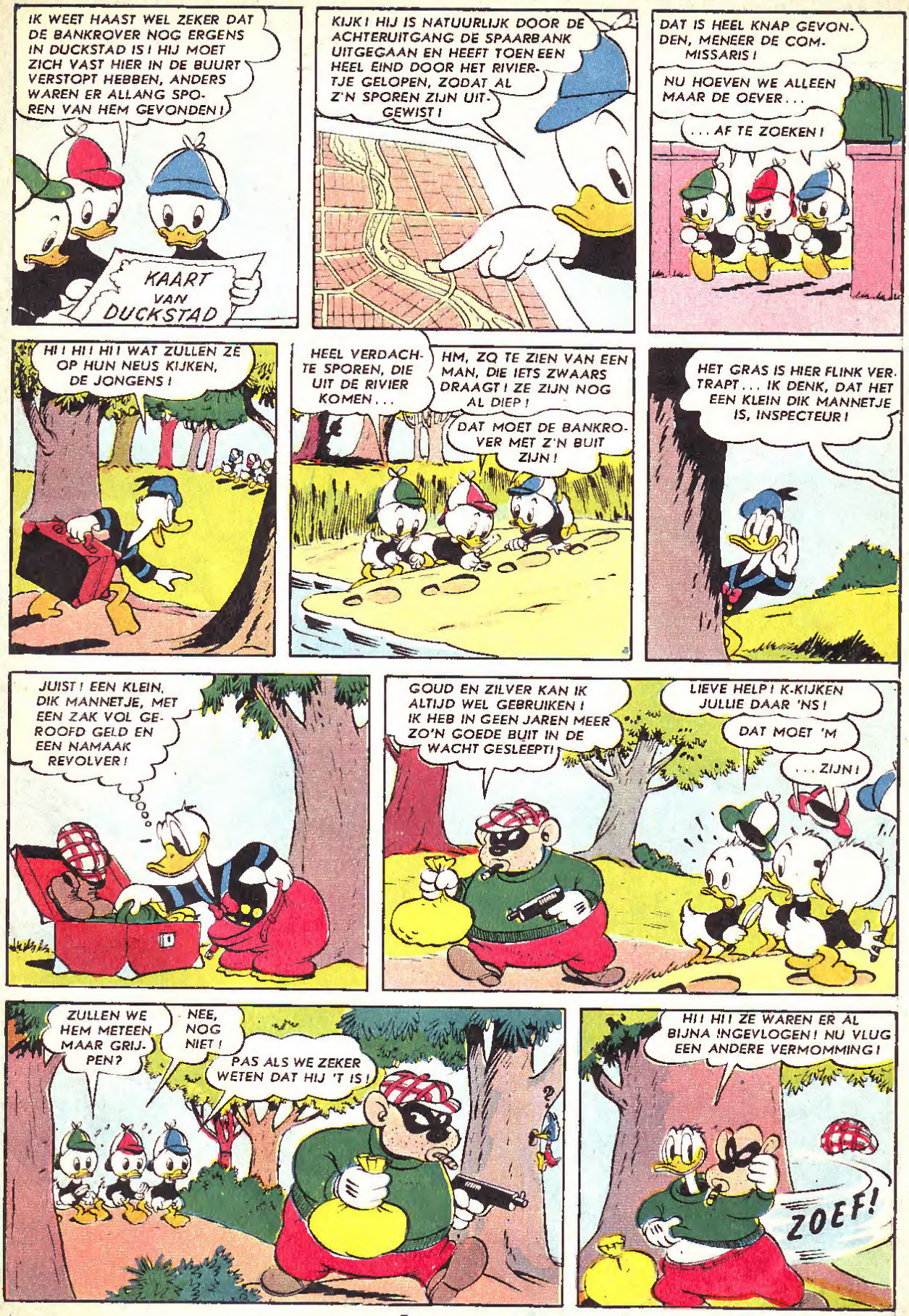
IK WEET HAAST WEL ZEKER DAT DE BANKROVER NOG ERGENS IN DUCKSTAD IS! HIJ MOET ZICH VAST HIER IN DE BUURT VERSTOPT HEBBEN, ANDERS WAREN ER ALLANG SPOREN VAN HEM GEVONDEN!
KAART VAN DUCKSTAD
KIJK! HIJ IS NATUURLIJK DOOR DE ACHTERUITGANG DE SPAARBANK UITGEGAAN EN HEEFT TOEN EEN HEEL EIND DOOR HET RIVIERTJE GELOPEN, ZODAT AL Z'N SPOREN ZIJN UITGEWIST!
DAT IS HEEL KNAP GEVONDEN, MENEER DE COMMISSARIS!
NU HOEVEN WE ALLEEN MAAR DE OEVER...
...AF TE ZOEKEN!
HI! HI! HI! WAT ZULLEN ZE OP HUN NEUS KIJKEN, DE JONGENS!
HEEL VERDACHTE SPOREN, DIE UIT DE RIVIER KOMEN...
HM, ZO TE ZIEN VAN EEN MAN, DIE IETS ZWAARS DRAAGT! ZE ZIJN NOG AL DIEP!
DAT MOET DE BANKROVER MET Z'N BUIT ZIJN!
HET GRAS IS HIER FLINK VERTRAPT... IK DENK, DAT HET EEN KLEIN DIK MANNETJE IS, INSPECTEUR!
JUIST! EEN KLEIN, DIK MANNETJE, MET EEN ZAK VOL GEROOFD GELD EN EEN NAMAAK REVOLVER!
GOUD EN ZILVER KAN IK ALTIJD WEL GEBRUIKEN! IK HEB IN GEEN JAREN MEER ZO'N GOEDE BUIT IN DE WACHT GESLEEPT!
LIEVE HELP! K-KIJKEN JULLIE DAAR 'NS!
DAT MOET 'M ...ZIJN!
ZULLEN WE HEM METEEN MAAR GRIJPEN?
NEE, NOG NIET!
PAS ALS WE ZEKER WETEN DAT HIJ 'T IS!
HI! HI! ZE WAREN ER AL BIJNA INGEVLOGEN! NU VLUG EEN ANDERE VERMOMMING!
ZOEF!

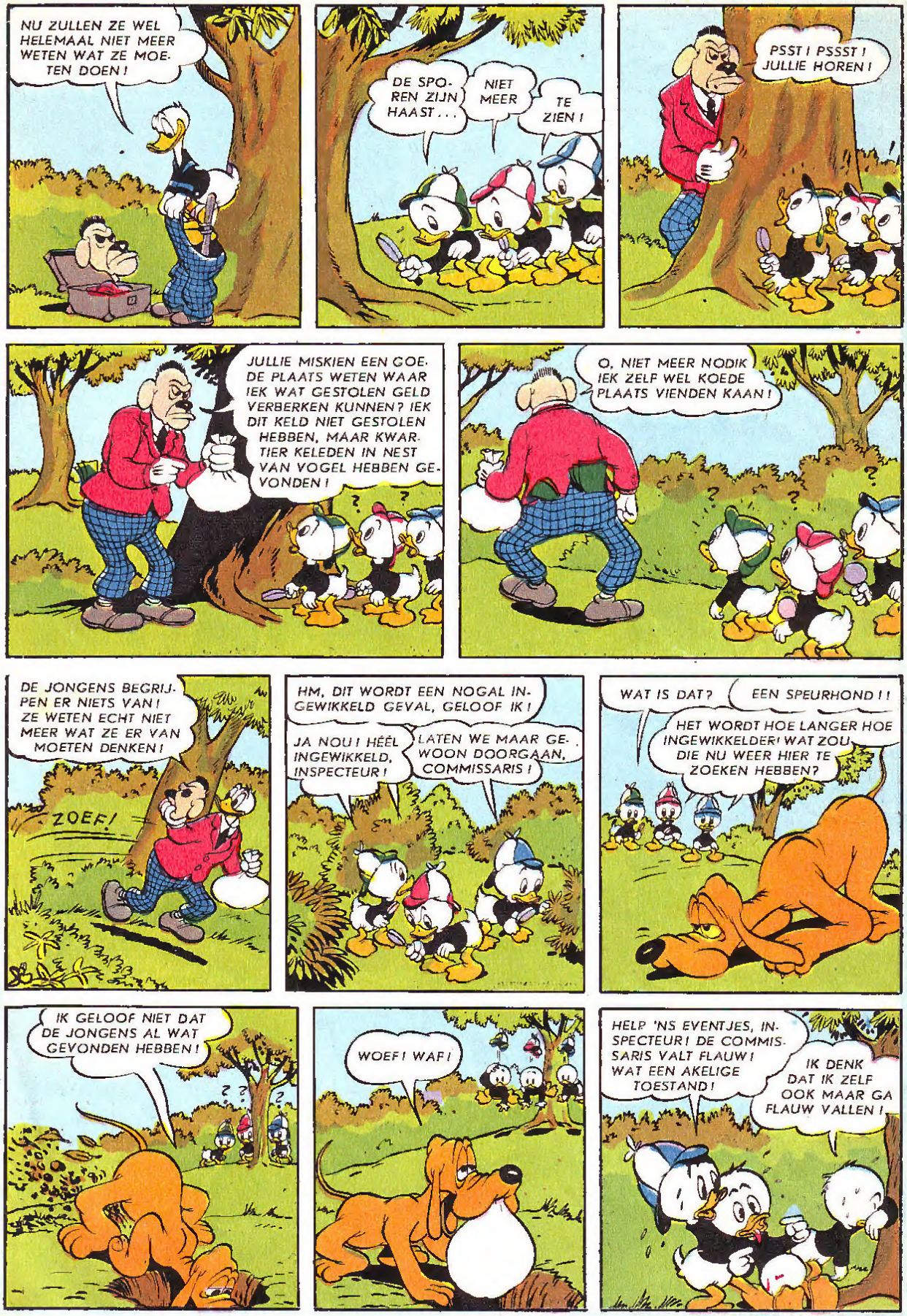
NU ZULLEN ZE WEL HELEMAAL NIET MEER WETEN WAT ZE MOETEN DOEN!
DE SPOREN ZIJN HAAST...
NIET MEER
TE ZIEN!
PSST! PSSST! JULLIE HOREN!
JULLIE MISKIEN EEN GOEDE PLAATS WETEN WAAR IEK WAT GESTOLEN GELD VERBERKEN KUNNEN? IEK DIT KELD NIET GESTOLEN HEBBEN, MAAR KWARTIER KELEDEN IN NEST VAN VOGEL HEBBEN GEVONDEN!
O, NIET MEER NODIK IEK ZELF WEL KOEDE PLAATS VIENDEN KAAN!
DE JONGENS BEGRIJPEN ER NIETS VAN! ZE WETEN ECHT NIET MEER WAT ZE ER VAN MOETEN DENKEN!
ZOEF!
HM, DIT WORDT EEN NOGAL INGEWIKKELD GEVAL, GELOOF IK!
JA NOU! HEEL INGEWIKKELD, INSPECTEUR!
LATEN WE MAAR GEWOON DOORGAAN, COMMISSARIS!
WAT IS DAT?
EEN SPEURHOND!!
HET WORDT HOE LANGER HOE INGEWIKKELDER! WAT ZOU DIE NU WEER HIER TE ZOEKEN HEBBEN?
IK GELOOF NIET DAT DE JONGENS AL WAT GEVONDEN HEBBEN!
WOEF! WAF!
HELP 'NS EVENTJES, INSPECTEUR! DE COMMISSARIS VALT FLAUW! WAT EEN AKELIGE TOESTAND!
IK DENK DAT IK ZELF OOK MAAR GA FLAUW VALLEN!

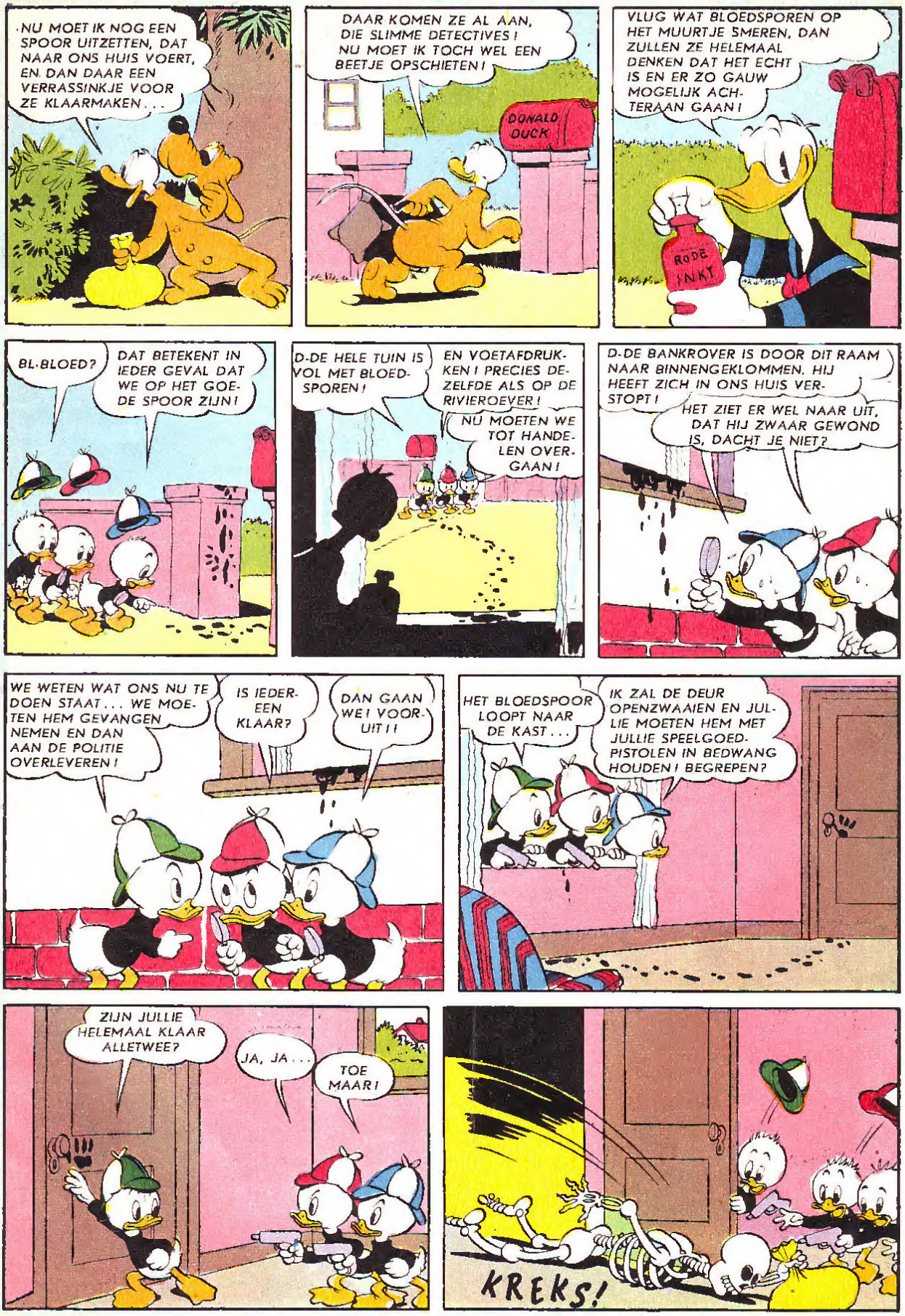
NU MOET IK NOG EEN SPOOR UITZETTEN, DAT NAAR ONS HUIS VOERT, EN DAN DAAR EEN VERRASSINKJE VOOR ZE KLAARMAKEN . . .
DAAR KOMEN ZE AL AAN, DIE SLIMME DETECTIVES! NU MOET IK TOCH WEL EEN BEETJE OPSCHIETEN!
DONALD DUCK
VLUG WAT BLOEDSPOREN OP HET MUURTJE SMEREN, DAN ZULLEN ZE HELEMAAL DENKEN DAT HET ECHT IS EN ER ZO GAUW MOGELIJK ACHTERAAN GAAN!
RODE INKT
BL-BLOED?
DAT BETEKENT IN IEDER GEVAL DAT WE OP HET GOEDE SPOOR ZIJN!
D-DE HELE TUIN IS VOL MET BLOEDSPOREN!
EN VOETAFDRUKKEN! PRECIES DEZELFDE ALS OP DE RIVIEROEVER!
NU MOETEN WE TOT HANDELEN OVERGAAN!
D-DE BANKROVER IS DOOR DIT RAAM NAAR BINNENGEKLOMMEN. HIJ HEEFT ZICH IN ONS HUIS VERSTOPT!
HET ZIET ER WEL NAAR UIT, DAT HIJ ZWAAR GEWOND IS, DACHT JE NIET?
WE WETEN WAT ONS NU TE DOEN STAAT . . . WE MOETEN HEM GEVANGEN NEMEN EN DAN AAN DE POLITIE OVERLEVEREN!
IS IEDEREEN KLAAR?
DAN GAAN WE! VOORUIT!!
HET BLOEDSPOOR LOOPT NAAR DE KAST . . .
IK ZAL DE DEUR OPENZWAAIEN EN JULLIE MOETEN HEM MET JULLIE SPEELGOEDPISTOLEN IN BEDWANG HOUDEN! BEGREPEN?
ZIJN JULLIE HELEMAAL KLAAR ALLETWEE?
JA, JA . . .
TOE MAAR!
KREKS!

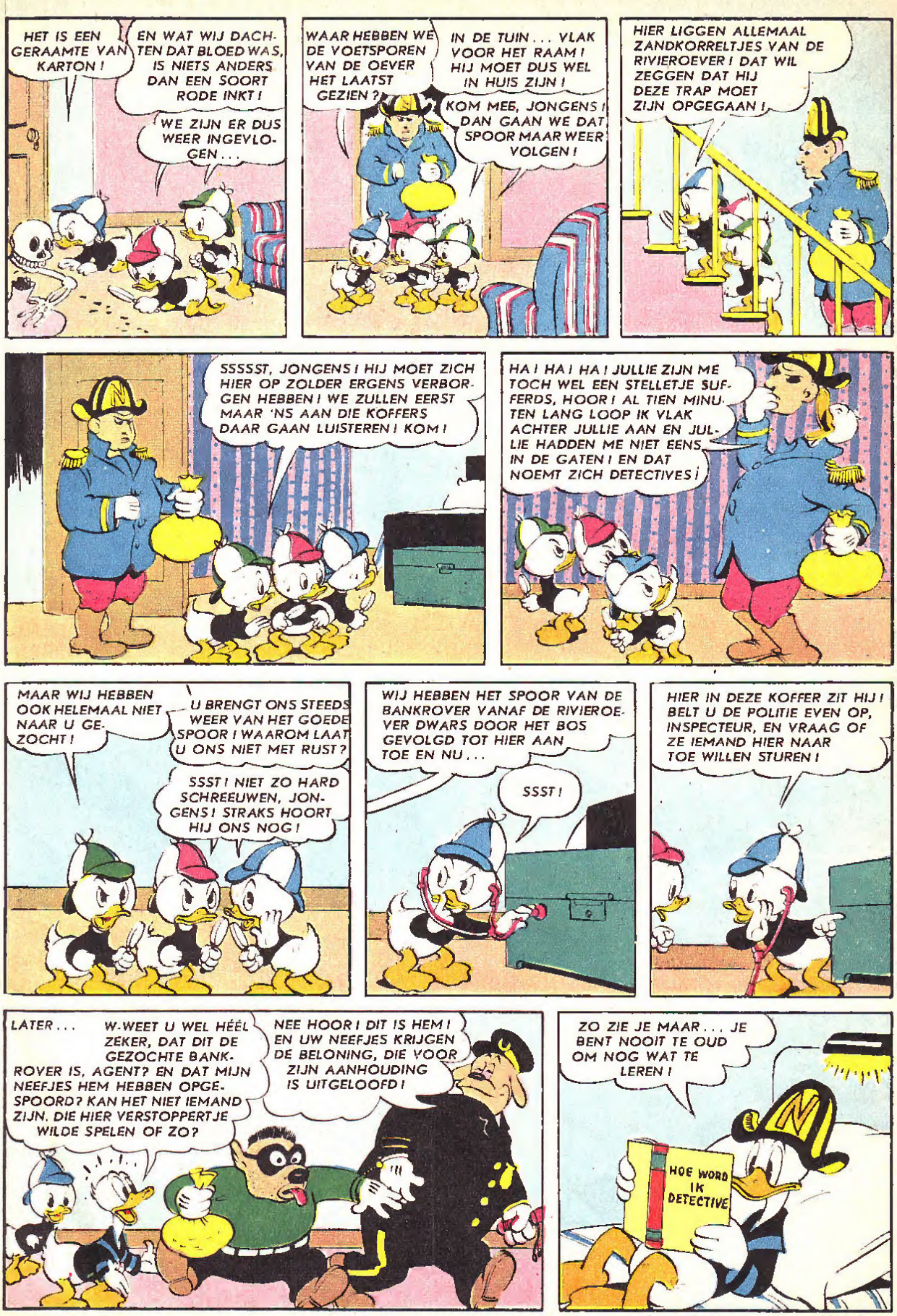
HET IS EEN GERAAMTE VAN KARTON!
EN WAT WIJ DACHTEN DAT BLOED WAS, IS NIETS ANDERS DAN EEN SOORT RODE INKT!
WE ZIJN ER DUS WEER INGEVLOGEN...
WAAR HEBBEN WE DE VOETSPOREN VAN DE OEVER HET LAATST GEZIEN?
IN DE TUIN... VLAK VOOR HET RAAM! HIJ MOET DUS WEL IN HUIS ZIJN!
KOM MEE, JONGENS! DAN GAAN WE DAT SPOOR MAAR WEER VOLGEN!
HIER LIGGEN ALLEMAAL ZANDKORRELTJES VAN DE RIVIEROEVER! DAT WIL ZEGGEN DAT HIJ DEZE TRAP MOET ZIJN OPGEGAAN!
SSSSST, JONGENS! HIJ MOET ZICH HIER OP ZOLDER ERGENS VERBORGEN HEBBEN! WE ZULLEN EERST MAAR 'NS AAN DIE KOFFERS DAAR GAAN LUISTEREN! KOM!
HA! HA! HA! JULLIE ZIJN ME TOCH WEL EEN STELLETJE SUFFERDS, HOOR! AL TIEN MINUTEN LANG LOOP IK VLAK ACHTER JULLIE AAN EN JULLIE HADDEN ME NIET EENS IN DE GATEN! EN DAT NOEMT ZICH DETECTIVES!
MAAR WIJ HEBBEN OOK HELEMAAL NIET NAAR U GEZOCHT!
U BRENGT ONS STEEDS WEER VAN HET GOEDE SPOOR! WAAROM LAAT U ONS NIET MET RUST?
SSST! NIET ZO HARD SCHREEUWEN, JONGENS! STRAKS HOORT HIJ ONS NOG!
WIJ HEBBEN HET SPOOR VAN DE BANKROVER VANAF DE RIVIEROEVER DWARS DOOR HET BOS GEVOLGD TOT HIER AAN TOE EN NU...
SSST!
HIER IN DEZE KOFFER ZIT HIJ! BELT U DE POLITIE EVEN OP, INSPECTEUR, EN VRAAG OF ZE IEMAND HIER NAAR TOE WILLEN STUREN!
LATER...
W-WEET U WEL HÉÉL ZEKER, DAT DIT DE GEZOCHTE BANKROVER IS, AGENT? EN DAT MIJN NEEFJES HEM HEBBEN OPGESPOORD? KAN HET NIET IEMAND ZIJN, DIE HIER VERSTOPPERTJE WILDE SPELEN OF ZO?
NEE HOOR! DIT IS HEM! EN UW NEEFJES KRIJGEN DE BELONING, DIE VOOR ZIJN AANHOUDING IS UITGELOOFD!
ZO ZIE JE MAAR... JE BENT NOOIT TE OUD OM NOG WAT TE LEREN!
HOE WORD IK DETECTIVE

Bitjes en Batjes van Donald Duck

VAKANTIE-URENPLAN

Vakantie is heerlijk, maar als die vakantie in de winter valt en er van buiten spelen dikwijls niets kan komen, weet je je wel eens geen raad met de vele vrije uren. En niets is erger dan je vervelen. Maak daarom steeds van tevoren een keurig uitgestippeld urenplan, dan zul je ondervinden dat er van verveling geen sprake meer is en de dag, ook als het slecht weer is, heel prettig verloopt.
Van tekenpapier knip je zeven blaadjes, één voor elke dag van de week. Hierop maak je een indeling, zoals het voorbeeld aangeeft. In het vakje waarin van 8 tot 9 uur staat, vul je bijv. in: opstaan, bed afhalen, wassen, aankleden, ontbijten enz. In het vakje van 9 tot 10 uur schrijf je kamertje opruimen, boodschappen doen, brief posten enz. Van 10 tot 11 uur: chocolade of melk drinken, lezen, tekenen, enz.

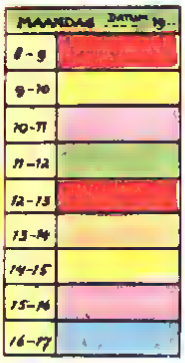

Natuurlijk zijn dit slechts voorbeelden, want je moet je „eigen" urenplan maken en dat zal voor jou misschien heel anders luiden dan voor je vriendje of vriendinnetje.
Maar hoe je ook doet, je zult zien dat je vakantie een succes wordt en dat de verveling jouw deurtje fijn voorbij gaat.

RADEER-NEGATIEF

Van een onbruikbaar fotonegatiefje kun je een prachtig radeerplaatje maken.
Je vouwt het celluloid voorzichtig dubbel en knipt er met een scherpe schaar twee driehoekjes uit, een klein en een groot.
Heb je nu een vlek in je schrift, die je — zonder de letters welke er rondom staan te beschadigen — met inktgum uit het papier wilt halen, leg dan eerst een van de radeergaatjes op de vlek en begin vervolgens voorzichtig te gummen.

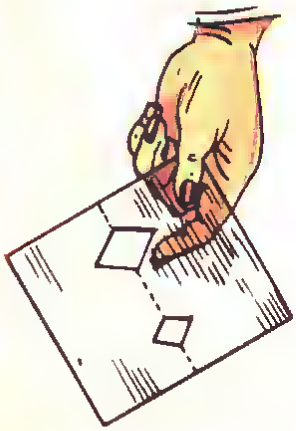

IK HEB EEN...

Ik heb een nieuwe hoed gekocht,
Een hoed met zwarte kraaien,
En als hij vuil van buiten wordt
Kan ik hem ommedraaien.

Ik heb een manteltje gekocht
met veertien gouden knopen,
En als het mij niet meer bevalt
Dan ga 'k het weer verkopen.

Ik heb een mooie tas gekocht,
Gevoerd met zij van binnen,
Als ik die mooie tas verlies
Wat moet ik dan beginnen?

VLIEGTUIG ALS LESLOKAAL

Een aantal leerlingen van de school voor bouwkunde in Londen maakte een poosje geleden met hun leraar een interessante tocht per vliegtuig.
De bedoeling hiervan was hun de verschillende bouwstijlen van diverse steden vanuit de lucht te laten zien.
Nadat men Engeland op deze manier bekeken had, vlogen ze naar België, waar o.m. een kijkje werd genomen boven Brugge en Brussel. Ook Nederland werd aangedaan, speciaal Rotterdam en Amsterdam.
Na zeven uur in de lucht te zijn geweest, keerden ze weer naar school terug.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

SUIKERSPIEGELEITJES

Voor 15 suikerspiegeleitjes heb je nodig: 15 ronde biskwietjes, 250 gram poedersuiker en een paar druppels rode of gele voedingskleurstof. Maak van drie eetlepels poedersuiker en de kleurstof met een heel klein beetje water een stevig en glad papje.
Meng de overige poedersuiker met wat water eveneens tot een dikke, gladde massa en bestrijk hiermee de bovenkanten van de biskwietjes. Wacht nu tot de suiker wat stijf is geworden en leg dan een klein beetje van de gekleurde suikermassa midden op de poedersuiker.
De gekleurde suiker zal vanzelf tot een mooi glanzend bolletje uitlopen, waardoor het wit geglazuurde biskwietje precies op een spiegeleitje lijkt.

HET ZELFDE PAARD

Onder ons gezegd en gezwegen is Johan uit de vierde klas nu niet zo'n kei in het maken van opstellen. Joop, zijn vriendje, echter wel!! Vorige week gaf de onderwijzer uit hun klas de kinderen op om als huiswerk een opstel over „het paard" te maken. Toen de volgende dag het gemaakte werk werd nagekeken, viel 't de onderwijzer op dat het opstel van Johan precies gelijk aan dat van Joop was en hij zei toen: „Zeg, Johan, jouw opstel is hetzelfde als dat van Joop. Hoe komt dat nu, jongen?"
Waarop Johan antwoordde: „Dat komt omdat het over precies het zelfde paard gaat, mijnbeer!"

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht dat „Het meeuwennest" heet. Het moet grondig worden opgeknapt, maar de kinderen Gordon, Alison en John mogen alvast in de tuin gaan kamperen. John ontdekt een kamer in het huis waarin een aantal kisten staat. De huisbewaarder, Brimley, en zijn vrouw vinden dat de jongen nu teveel weet en sluiten hem op. John weet echter te ontsnappen via een geheime gang. De kinderen maken vervolgens kennis met majoor Markins, een heel vriendelijke man die zich echter ook heel verdacht gedraagt. Na een paar dagen te hebben gekampeerd, ontdekken de kinderen een hol in het bos en zij vermoeden dat dit een schuilplaats van de Brimley's is. Als zij het hol voor de tweede maal, en dan in gezelschap van hun ouders, een tante en hun huisvriend Leslie bezoeken, vinden zij in de grond een luik dat toegang geeft tot een doodlopende gang. Leslie vertrouwt de zaak niet en besluit, bij hen te blijven. Hij vergezelt hen ook wanneer zij met boer Grundel een verkoping bezoeken, waarbij zij plotseling Brimley terug zien die in de auto van majoor Markins wegrijdt...

Tien minuten later stond ze voor de deur van het winkeltje waarin „het postkantoor" was ondergebracht.

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

TOEN Leslie en de jongens met boer Grundel waren vertrokken, schreef Alison eerst een paar brieven in haar keurige handschrift dat altijd de jaloezie en bewondering van Gordon opwekte. Daarna zocht ze in haar tent naar de postzegels die ze ergens moest hebben, maar na tien minuten had zij ze nog niet gevonden. „Gompie," mopperde zij, „nu moet ik helemaal naar het dorp om nieuwe te kopen."

Om niet nog meer tijd te verspillen, ging zij meteen op weg naar het postkantoortje. Zozeer liep zij in gedachten voort, dat zij helemaal niet op de omgeving lette en eigenlijk onverwachts al op de hoofdweg kwam die naar het dorp leidde. Tien minuten later duwde ze de deur open van het winkeltje waarin „het postkantoor" was ondergebracht, een winkeltje waar je van alles kon kopen, van een overall tot kaas toe!

Bij het boren van de winkelbel kwam een vrouw van middelbare leeftijd naar voren. Haar haren zaten vol krulpennen en zij droeg een bril die zo vreemd op haar neus stond dat haar linker oog over het glas keek en haar rechteroog er onder door. Zij probeerde Alison vriendelijk toe te lachen, maar dat lukte niet best omdat haar bovengebit afzakte. „Goede morgen juffrouw Douglas," zei ze. „'t Is toch Douglas, niet?"

„Ja," zei Alison, een beetje verbaasd omdat zij blijkbaar al zo bekend was. Zij vroeg naar postzegels en de vrouw begon een lade te doorzoeken waaruit zij tenslotte acht losse zegels baalde, gevouwen en vuil alsof ze er al jaren in hadden gelegen. „Ik zag je broers en een andere meneer vanochtend met boer Grundel meerijden. Ik wed dat zij naar de grote verkoping gingen." Zij wachtte om van Alison een bevestiging of een ontkenning te krijgen, maar die zei niets. Zij keek juist vol aandacht naar een half dozijn flessen met zuurtjes en besloot, er niets van te kopen, omdat zij er al te vies uitzagen.

De vrouw probeerde opnieuw een gesprek aan te knopen. „Bent u helemaal over de weg gekomen?" vroeg ze.

„Ja. Is er dan nog een andere manier?"

„O ja. Je kunt een heel stuk afsnijden. Dat scheelt je de helft in de tijd. Als u nog eens iets nodig hebt, moet u daar maar eens aan denken." Alison hoopte eigenlijk, dat zij nooit meer terug hoefde te komen, maar ze vroeg toch: „Hoe moet ik dan lopen?" De vrouw wees door het vuile venster. „Kijk, juffrouw Douglas, u gaat door dat kleine laantje hier recht tegenover. Dan komt u bij een hek. Daar klimt u over en dan bent u op een landweggetje dat langs drie weiden loopt. Als u dat volgt, ziet u na verloop van tijd vanzelf links het „Smokkelaarsbos" liggen...."

„Smokkelaarsbos!" kreet Alison onwillekeurig. — „Ja, zo noemen ze het. Ik denk dat het vroeger door smokkelaars werd gebruikt als een soort schuilplaats."

Inmiddels had Alison de postzegels op de enveloppen geplakt. „Hartelijk dank," zei ze. „Ik denk dat ik die weg maar terug neem. Twee keer dezelfde weg lopen, is zo saai."

„Zo is het, juffrouw. Ik zeg altijd maar...."

„Ik moet er echt vandoor," zei Alison vlug. „Goede morgen, mevrouw." — „Goede morgen, juffrouw Douglas."

Blij dat ze het smerige winkeltje achter de rug had, stopte

Alison haar brieven in de bus. Het pad dat de vrouw haar had gewezen, vond zij zonder moeite en het hek op het einde ervan was zo laag, dat zij er bijna overheen kon stappen. Weldra bereikte zij het „Smokkelaarsbos" dat haar bijzonder geheimzinnig voor kwam nu zij alleen was. Zo vlug ze kon liep zij er doorheen, maar toen zij de tenten weer zag liggen, was zij eigenlijk een beetje boos op zichzelf omdat zij zo'n haast had gemaakt. „Wat een onzin," mopperde zij op zichzelf. „'t Lijkt wel of ik bang ben. Weet je wat, ik eet eerst wat en dan ga ik naar het hol. Misschien vind ik wel iets wat de anderen over het hoofd hebben gezien." Terwijl zij haar boterhammen at, vroeg zij zich af of haar plannetje wel verstandig was. Maar zij was te trots om nu nog terug te trekken en besloot dus door te zetten.

En zo kwam het dat — terwijl de jongens zich bij de verkoping tegoed deden aan heerlijke belegde broodjes — Alison met angstig kloppend hart haar weg zocht naar het hol in Smokkelaarsbos. Toen zij onderweg echter niemand zag of hoorde, begon zij steeds meer moed te krijgen en bij het hol aangekomen, ging zij zonder aarzelen naar binnen. Na enig zoeken vond zij de metalen ring en zuchtend van inspanning trok zij het luik omhoog. Nog één keer ging zij buiten kijken of er niemand aankwam, daarna liep zij de stenen trap af naar de onderaardse gang. En nu merkte zij zelf dat het waar was wat vader en de jongens hadden gezegd: de gang liep dood.

„Maar waarom zou iemand al die moeite doen om een doodlopende gang te maken?" vroeg ze zich af. „Misschien om de aandacht af te leiden van iets anders?" Dit idee leek haar zo waarschijnlijk, dat zij zich omdraaide en opnieuw de wanden ging onderzoeken, maar zij waren even stevig en ondoordringbaar als het einde van de tunnel. Zij liet het licht van haar lantaarn over het plafond schijnen en bekeek toen elke vierkante centimeter van de grond. Ze kon echter geen enkele aanwijzing voor het doel van deze vreemde onderaardse gang ontdekken. En toch moest er een bedoeling zijn, daar was ze van overtuigd. — Weldra hierna kreeg ze een onbehaaglijk gevoel van eenzaamheid en baar verbeelding sloeg op hol. Stel je voor dat er iemand in het hol kwam en het luik dicht deed, dan zou ze gevangen zitten. Deze gedachte werkte als een elektrische schok. Ze draaide zich om en holde naar de trap om uit de gang en weer boven de grond te komen. Min of meer in paniek struikelde ze over de onderste tree en toen gebeurde er iets waarvan ze zo schrok dat zij angstig gilde. Er klonk een krakend geluid en de onderste vier treden draaiden langzaam om een as, zodat een helling zichtbaar werd die naar een nog lager gelegen kamer leidde.

Er klonk een krakend geluid en de onderste vier treden draaiden langzaam om een as, zodat een gat zichtbaar werd....

De sensatie van haar ontdekking bracht Allson weer tot rust en schonk haar nieuwe moed. Maar zij weerstond de opwelling om meteen bet donkere gat in te lopen. Het was immers best mogelijk, dat de treden dan achter haar rug weer dicht draaiden en dan zouden de jongens haar misschien nooit kunnen vinden. In dat geval zou ze misschien omkomen van de honger. Er liep een rilling over haar rug.

Maar nieuwsgierig was ze toch en dus liet zij het licht van haar lantaarn naar beneden schijnen. Onder de treden bleek zich een groot gat te bevinden dat vol stond met dezelfde pakken die zij in bet geheime kamertje in het Meeuwennest hadden gezien. Scherp hield zij haar adem in. Dit was een ontdekking!

Nadat zij zonder moeite de traptreden weer omlaag had getrokken, keerde zij vlug terug naar het hol, waar zij ook het luik weer terug liet zakken. Daarna haastte zij zich naar buiten en keerde langs de kortste weg terug naar het kamp. „Wat een ontdekking!" zei ze onderweg als maar in zichzelf. „Wat een verhaal om de jongens te vertellen als zij terug komen!" Omdat de jongens nu elk ogenblik terug konden komen, zette zij eerst theewater op, maar terwijl het water al in de ketel zong had zij nog niemand gezien. Doelloos liep zij een beetje rond en slenterde tenslotte naar het huis, zich afvragend hoe moeder er toch in was geslaagd om de deur naar de geheime kamer open te krijgen. Ze besloot, het zelf ook nog eens te proberen en daarmee was zij, tevergeefs, nog bezig toen ze het geluid van een auto meende te horen. Vlug liep ze naar buiten en zag dat bet inderdaad de boer met zijn gezelschap was.

„Hallo, Ally!" riep John. „We bebben zoveel plezier gehad. We hadden bijna een varken als vriendinnetje voor jou gekocht!"

„Heb je al thee?" vroeg Gordon.

„Dacht je dat ik niet anders te doen had dan thee zetten en brood klaarmaken terwijl jullie je aan het amuseren zijn?"

„Dat betekent dat de lunch klaar is," lachte Leslie. Tijdens de maaltijd hadden Leslie en de jongens zoveel te vertellen dat Alison er geen woord tussen kon krijgen. Maar toen zij het verhaal te boren kreeg over de man die op Brimley leek en die er in de auto van de majoor

Weldra bereikte zij het bos, dat haar bijzonder gehelmzinnig voorkwam.

vandoor was gegaan, greep zij de kans aan om er tussen te komen: „Ik heb ook belangrijk nieuws." Ze vertelde hoe zij het hol in het woud weer was binnengegaan, en bijna bleek van schrik onderbrak Leslie haar: „Dat had je niet mogen doen, Alison!"
„Waarom niet? Ik kan best op mezelf passen."
„In gewone omstandigheden wel, ja, maar naar mijn mening zijn dit geen gewone omstandigheden meer."
„Nee, zeker niet!" zei ze vurig. „Luister maar wat er verder gebeurde. Ik heb iets gevonden wat jullie zondag allemaal over het hoofd hebben gezien."
„Wat dan? Schiet nou op, vertel verder!"
„Er is daar nog een geheime schuilplaats — onder de trap die van het hol naar die doodlopende gang leidt." Uitvoerig beschreef zij hoe zij haar ontdekking had gedaan en wat zij precies had gezien.
„En zat er weer blanco schrijfpapier in die pakken?" vroeg John. „Dat weet ik niet, ik heb ze niet aangeraakt," zei Alison met een blik op Leslie. „Maar het zou mij verbazen als we alleen met gewoon schrijfpapier te maken hadden."
„Mij ook," stemde Leslie in. „Er zijn een paar dingen die wij zoetjesaan wel met zekerheid mogen aannemen, en terug naar het hol in Smokkelaarsbos lopen, dan laten wij sporen na die een bijziende vrouw in dikke mist nog zou kunnen zien."
Leslie knikte. „Daar heb je gelijk in," zei hij. „Wij zullen onze sporen dus zorgvuldig moeten uitwissen." Zij waren bezig met het bijeen zoeken van de plunjezakken en rugzakken, toen John plotseling stil bleef staan en riep: „Er komt iemand aan!" Haastig gooiden zij de zakken terug in de tenten, maar toen bleek dat het Tom Voetbal maar was die kwam vragen of zij de volgende dag nog van zijn diensten gebruik wilden maken." Zeilen morgen?" vroeg hij.
„Hoe is het tij?" wilde Gordon weten. „Dat doet er niet veel toe. Jullie boot ligt toch ver genoeg in het water."
„Mooi zo, dan gaan we waarschijnlijk om half tien weg." — „Fijn meneer." Voetbal slenterde weg, blij dat er weer werk voor hem aan de winkel kwam.
„Als we de hele nacht werken, zullen we er morgen weinig voor voelen om zo vroeg al te gaan zeilen," zei Alison. „Ik heb juist met opzet zo vroeg afgesproken," verklaarde Gordon. „Dat dwingt ons om op gewone tijd op te staan. Als we allemaal tot twaalf uur in bed bleven liggen, zou de verdenking meteen op ons vallen."
Na het avondeten haalden zij de lantaarns en bespraken

Zonder een woord te spreken verzamelde Leslie de kinderen en in diepe stilte begonnen zij aan hun tocht . . .

lijkt mij." — „Zoals..?" vroeg Gordon. — „Nou, ten eerste staat het wel vast dat er twee verschillende soorten van die pakken zijn. Die wij in het huis gevonden hebben bevatten alleen schrijfpapier om ons om de tuin te leiden. Daar ben ik zeker van."
„En die andere?" vroeg Alison. — „Dat zijn de pakken waarom het de heren begonnen is. Ik weet niet wat erin zit, maar vast staat dat de inhoud zeer waardevol is en.... het daglicht niet kan velen."
„Ik ben benieuwd wat het is," zei John.
„Ja, ik ook en daarom moeten wij maar proberen, er zelf achter te komen! John en Gordon brandden van verlangen om meteen op pad te gaan, maar Leslie wilde niet zoveel haast maken. „We moeten eerst zorgvuldig een plan maken," zei hij. „Weet je waar ik veel voor voel? Om vannacht, als het donker en rustig is, naar het Smokkelaarsbos te gaan en dan de pakken weg te halen die Alison daar heeft ontdekt."
„Oh, dat is prachtig!" kreet John. — „Ja, maar wacht eens," zei Alison nadenkend. „Het idee is natuurlijk prima, maar hoe voeren we het uit. 't Zal echt niet eenvoudig zijn om met al die pakken te sjouwen."
Leslie maakte een eind aan de dreigende twist. „Zeker, het zal moeilijk zijn, maar ik geloof dat we het wel redden. We nemen plunjezakken en rugzakken mee, dan kunnen we met ons allen een heleboel tegelijk versjouwen."
„Mooi zo," zei Alison, „maar ondanks Johns hatelijke opmerkingen moet ik toch nog op een andere moeilijkheid wijzen." John kreunde dramatisch maar zei niets.
„Jullie, jongens, hadden daar aan moeten denken," vervolgde zij. „Als wij met ons vieren een paar keer heen toen de plaats waar zij de geheimzinnige pakken moesten opslaan. 'n Gat in de grond graven en ze daarin verbergen," stelde John voor. „Dat kost uren werk," wierp Gordon tegen. „Nou, bedenk jij dan iets beters."
„Wat denk je van de schuur, onder een paar bossen hooi?" — „Dat is goed voor een paar dagen," zei Leslie. „Is er in het huis geen goed plaatsje?" vroeg Alison. „De beste plek zou de kamer zijn waarin ik opgesloten heb gezeten," verklaarde John geestdriftig. Maar we weten niet hoe we daar in moeten komen."
„Dat weten we wel," zei Gordon," als we de andere weg nemen, via de opening aan de bovenkant van de muur."
„Ja, maar wat een moeite zou dat kosten. Als we al dat spul uit Smokkelaarsbos hebben gehaald, zal het geen pretje zijn om er ladders mee op te zeulen."
„Misschien is het 't beste als we de buit voorlopig in een van die grote kasten in de lange slaapkamer aan de achterkant van het huis zetten," stelde John voor. „Dan kunnen we morgen zien of we 'n betere plaats vinden."
Dit voorstel werd tenslotte met algemene stemmen aanvaard. Inmiddels was het stikke-donker geworden en begon de tocht. Zij waren allemaal, zelfs Leslie, een beetje zenuwachtig, maar zij zouden beslist méér dan zenuwachtig geweest zijn als ze hadden geweten dat iemand anders, aan de andere kant van Smokkelaarsbos, ook op stap was gegaan. Met hetzelfde doel als zij...

Wie is het die uit tegengestelde richting op weg is naar het hol in Smokkelaarsbos en wat is hij van plan? Zullen de twee partijen elkaar bij het hol treffen? De volgende week zullen wij jullie daar meer over vertellen . . .

Weet je weetje!

JIJ EN HET ATOOM

De droom der oude alchemisten was altijd geweest de omzetting van het ene element in het andere — met als einddoel goud! De Engelse natuurkundige had weliswaar geen goud gemaakt, maar hij was de eerste mens die het ene element in het andere had omgezet. Door de atoomkernen van stikstof met heliumatoomkernen — weggesprongen splinters van radiumkernen — te beschieten, had hij waterstof en zuurstof gekregen. Wat er gebeurde was eigenlijk heel eenvoudig: een stikstofkern heeft 7 protonen, een heliumkern 2 protonen. Botsten die tegen elkaar, dan kwam er een atoomkern met 7 + 2 = 9 protonen. Daar sprong één proton uit — een atoomkern met één proton is waterstof — en er bleef een kern met 9 — 1 =8 protonen over: zuurstof! Bij zijn beschietingen kon Rutherford vaststellen dat de splinter, die uit de atoomkern met 9 protonen sprong, geweldig veel kracht had. Dat bevestigde het vermoeden dat in de atoomkernen geweldige krachten lagen opgeslagen. Zou men er ooit in slagen die krachten te doen vrijkomen? Zou men die atoomkrachten, die atoomenergie, ooit kunnen gebruiken voor het opwekken van elektriciteit of het voortstuwen van schepen?
Velen meenden van wel en zagen een toekomstige wereld waarin veel van het tot dusverre onmogelijke mogelijk zou maken. Maar Rutherford, de man die dit alles met zijn beschietingen ontketend had, geloofde er niet aan en zei: „iedereen die in de atoomkernen een krachtbron ziet, is een dwaas."
Rutherford was een groot geleerde, hij was een man, die het weten kon. En toch vergiste hij zich!

HOE WERKT..... ..... EEN BOOGLAMP?

In de filmprojector, die met een felle bundel de duisternis in de bioscoop doorbreekt en op het witte doek een indrukwekkend en helder beeld tovert, zit natuurlijk een heel sterke lamp. Een elektrische lamp, maar geen gloeilamp.
De lamp, die je zelfs in de allernieuwste filmprojector aantreft en die ook voor de machtige schijnwerpers in circussen en in theaters wordt gebruikt, is eigenlijk heel ouderwets en bestond meer dan een eeuw geleden al. Het is de elektrische **booglamp.** Deze bestaat uit twee koolstaven, twee staven van het zwarte spul dat in steenkool en ook in een potlood zit: koolstof. Vloeit er door twee koolstaven, wier uiteinden elkaar raken, een elektrische stroom, dan worden die uiteinden heet en ontstaat er een damp van kooldeeltjes. Verwijder je nu die uiteinden een paar millimeter van elkaar, dan blijft de elektrische stroom doorvloeien en wel via de brug van kooldamp tussen de staven. De uiteinden van de koolstaven worden daarbij witgloeiend, evenals de brug van kooldamp, en verspreiden daarbij een uiterst fel wit licht, terwijl de temperatuur meer dan 3000 graden Celsius kan bedragen. In de vorige eeuw werden booglampen al gebruikt voor de verlichting van pleinen, maar hoe ouderwets ze ook zijn, de allernieuwste films worden ermee vertoond!

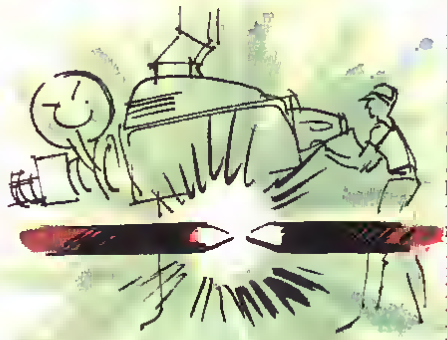

WAAR VALT DE STUIVER?

Leg op een glas een speelkaart, een briefkaart of een glad stuk karton en plaats daarop een stuiver. Wat zal er nu gebeuren als je met een snelle beweging van je middenvinger de kaart wegschiet? Wat gebeurt er dan met die munt? Waar valt die munt?
Als je er lang en goed over nadenkt, kom je ongetwijfeld tot de slotsom dat de munt buiten het glas op de tafel valt; dat de stuiver bij het wegschieten op de kaart blijft liggen en dat dus zowel de kaart als de stuiver op de tafel terecht komt. Wat de kaart betreft, heb je gelijk, maar de stuiver....
De stuiver valt precies in het glas als je de kaart snel genoeg hebt weggeschoten.
De naar verhouding nogal zware stuiver schiet niet met de kaart mee — hij blijft achter en gehoorzaamt daarmee aan wat in de natuurkunde wordt genoemd „de wet der traagheid".

FONTEIN IN INMAAKPOT

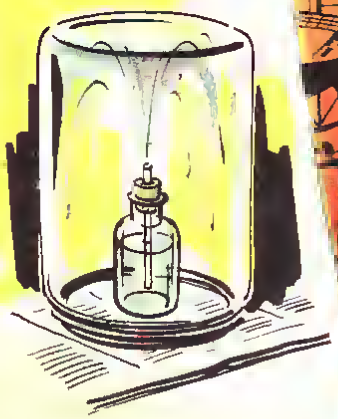

Een klein flesje vul je voor driekwart met water. Door de kurk ervan prik je een limonaderietje tot het bijna de bodem raakt. Druk de kurk stevig aan en druppel er wat kaarsvet over. Op een bord leg je een paar stukken drijfnat krantenpapier. Nu neem je een grote inmaakpot en houdt die omgekeerd boven een kaarsvlam, zodat de lucht in de pot zeer heet wordt. Vervolgens plaats je de inmaakpot snel en zonder hem om te keren over het flesje op het bord. Daarbij druk je de pot stevig op het natte papier. Even later zal tot je verrassing het flesje als een prachtige fontein in de inmaakfles gaan spuiten. Hoe dat komt? Wel, als de hete lucht in de inmaakfles afkoelt, ontstaat er een lagere luchtdruk.
In het flesje is de luchtdruk normaal gebleven, die lucht perst dus het water naar buiten!

ALLEEN OP DE WERELD

door

Hector Malot

(11)

RÉMI, EEN JONGEN VAN ACHT JAAR, EEN VONDELING, HEEFT FRANKRIJK VERLATEN OM IN ENGELAND NAAR ZIJN OUDERS TE ZOEKEN... HIJ VINDT ZE, MAAR ZE ZIJN NIET ERG VRIENDELIJK; EEN BEETJE VREEMD, EN ZE OEFENEN EEN MERKWAARDIG BEROEP UIT... MATTIA, EEN VRIEND VAN RÉMI, EN CAPI, ZIJN HOND, SCHIJNEN HET OOK NIET ERG PLUIS TE VINDEN... LANG LIGGEN ZE WAKKER DIE AVOND...

DE VOLGEND OCHTEND GAAN RÉMI EN MATTIA OP ONDERZOEK UIT EN KOMEN IN EEN KAMER, DIE AAN HUN SLAAPKAMER GRENST.

MOET JE ZIEN, MATTIA! WAAR ZOUDEN AL DIE DINGEN VANDAAN KOMEN?

HM... HET LIJKT WEL EEN WINKEL OF ZO, VIND JE NIET?

WAAROM HUIL JE RÉMI? WAT IS ER AAN DE HAND?

IK... IK KAN ER ECHT NIETS AAN DOEN. MAAR DIE VADER, DIE BROERS EN DIE ZUSJES, DIE IK NU HEB TERUGGEVONDEN... IK KAN EENVOUDIG NIET VAN ZE HOUDEN, MATTIA

KALM NU MAAR, GEORGE! HOE GAAT HET MET ATHUR?

NIET ZO BEST... DE ARME JONGEN. MAAK DAT U WEGKOMT... IK WORD GEROEPEN!

NIET ZO BEST?! UITSTEKEND! DAT KOMT GOED VAN PAS! NU NOG EVEN DEZE BRIEF IN DE JAS VAN MILLIGAN LATEN GLIJDEN...

DE DRISCOLS ZIJN TE DRUK BEZIG HUN NIEUWE 'AANWINSTEN' TE BEKIJKEN OM ER AAN TE DENKEN OP DE JONGENS TE LETTEN.

NIET ZO GEK!

NIETS VERGELEKEN BIJ DE ZAAK MILLIGAN!

LATER...

IK GELOOF NOOIT DAT DIEGENEN, DIE ALLES VERKOPEN, HET OOK GEKOCHT HEBBEN...

Naar het bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag.

DAG PAPA! WAAR HEEFT U AL DIE RIJKDOMMEN VANDAAN GEHAALD?
O, DIT IS EEN SOORT BUREAU VOOR VERLOREN VOORWERPEN...
EN... IEDEREEN, DIE IETS VINDT, KOMT DIE HET DAN HIER AFGEVEN, PAPA?
JE BENT WEL NIEUWSGIERIG JONGEN.. MAAR ZO IS HET, JA...
VEN LATER, BIJ HET OTEL WAAR MILLIGAN ERBLIJFT HOUDT...
IK ZAL HET KANTOORTJE MAAR IN GAAN.. DAT BEN IK ZO GEWOON GEWORDEN...
DAG GEORGE! HOE MAAK JE HET?
WAT?! U? U HIER? DAT.. DAT MAG NIET!
DIE NACHT WORDEN RÉMI EN MATTIA UIT HUN SLAAP OPGESCHRIKT DOOR EEN GELUID...
SST! ANDERS HOREN ZE ONS!
ZIE JE DAT? DAAR TUSSEN DIE PLANKEN DOOR!
DE VOLGENDE DAG.
MATTIA, IK WIL DAT JIJ WEER TERUGGAAT NAAR FRANKRIJK. HET IS HELEMAAL NIET NODIG DAT JIJ OOK NOG IETS MET DIE ONEERLIJKE ZAKEN TE MAKEN KRIJGT! IK... IK MOET WEL BIJ MIJN OUDERS BLIJVEN...
JACQUES BLONDEAU

© Opera Mundi

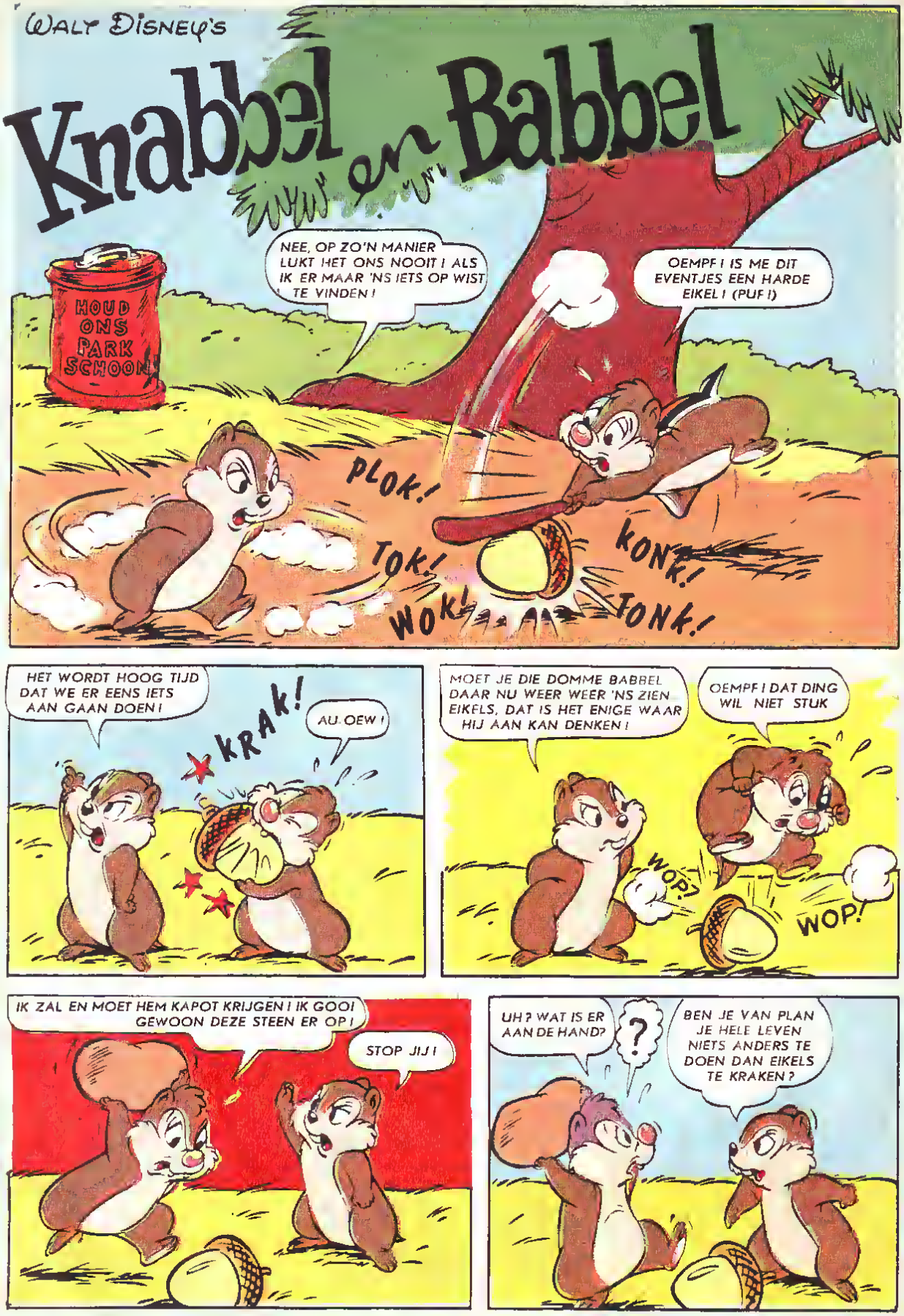
WALT DISNEY'S
Knabbel en Babbel
HOUD ONS PARK SCHOON!
NEE, OP ZO'N MANIER LUKT HET ONS NOOIT! ALS IK ER MAAR 'NS IETS OP WIST TE VINDEN!
OEMPF! IS ME DIT EVENTJES EEN HARDE EIKEL! (PUF!)
PLOK!
TOK!
WOK!
KONK!
TONK!
HET WORDT HOOG TIJD DAT WE ER EENS IETS AAN GAAN DOEN!
KRAK!
AU..OEW!
MOET JE DIE DOMME BABBEL DAAR NU WEER WEER 'NS ZIEN... EIKELS, DAT IS HET ENIGE WAAR HIJ AAN KAN DENKEN!
OEMPF! DAT DING WIL NIET STUK
WOP!
WOP!
IK ZAL EN MOET HEM KAPOT KRIJGEN! IK GOOI GEWOON DEZE STEEN ER OP!
STOP JIJ!
UH? WAT IS ER AAN DE HAND?
?
BEN JE VAN PLAN JE HELE LEVEN NIETS ANDERS TE DOEN DAN EIKELS TE KRAKEN?

WAAROM NIET? HET IS FIJN! HET ZOU ALLEEN MAKKELIJKER ZIJN ALS IK 'N NOTENKRAKER HAD!
MAAR WIL JE DAN NOOIT EENS WAT ANDERS? WAT MEER... EH... JA, HOE MOET IK 'T NOU ZEGGEN...

DAN MOET JE MIJ EERST MAAR 'NS VERTELLEN, WAT WE VOOR IETS ANDERS ZOUDEN KUNNEN DOEN!
WE ZOUDEN HEEL BEROEMD KUNNEN GAAN WORDEN BIJVOORBEELD!

ALS WE HEEL BEROEMD ZIJN, ZOUDEN WE DAN EEN NOTENKRAKER HEBBEN?
ALS WE BEROEMD ZIJN HEBBEN WE ALLES WAT WE MAAR WILLEN!

MOOI ZO! DAN MOETEN WE METEEN MAAR BEROEMD GAAN WORDEN!
GOED! WAT ZULLEN WE UITKIEZEN OM BEROEMD DOOR TE WORDEN!

LATEN WE NAAR DE MAAN GAAN! DAN ZIJN WE HET VAST WEL!!
NEE, DE MAAN TS TE VER, WE ZULLEN HET DICHTERBIJ MOETEN ZOEKEN

LATEN WE EEN BRUG BOUWEN!
DAT IS TE MOEILIJK VOOR ONS! WIJ MOETEN BEROEMD WORDEN DOOR IETS GEMAKKELIJKS!

ZULLEN WE DAN EEN BERG BEKLIMMEN?
NEE!
EEN BOEK SCHRIJVEN DAN
NEE!

JA!! DAT IS HET! WE GAAN METEEN BEGINNEN MET WAT JE NET GEZEGD HEBT!
WAT ZEI IK?

WE GAAN EEN HEEL MOOI DIK BOEK SCHRIJVEN!
FIJN, WAT MOETEN WE 'T EERST DOEN?
O, DAT IS NIET ZO MOEILIJK! KOM MAAR 'NS MEE!
EN EVEN LATER..
DE VUILNISBELT? MOETEN WE HIER EEN BOEK GAAN SCHRIJVEN, KNABBEL?
WE ZIJN HIER NIET NAAR TOE GEKOMEN OM ER EEN BOEK TE GAAN SCHRIJVEN, MAAR OM ER IETS WEG TE HALEN, WAARMÉÉ WE KUNNEN SCHRIJVEN!
VUILNISBELT
KIJK, DAAR LIGT HIJ! IK VOND HEM HIER EERGISTEREN, TOEN WE IN DE BUURT EEN BEETJE VERSTOPPERTJE AAN 'T SPELEN WAREN! MAAR HOE VIND JE HEM EIGENLIJK!
MOOI, HÉÉL MOOI!
ALLEEN.. EH.. ÉÉN DING..
EN DAT IS?
WAT IS HET ?
BOING!
AU!
WOMP!
HET IS EEN SCHRIJFMACHINE, DOMMERD! DIT IS 'T DING WAARMEE WE HET BOEK GAAN SCHRIJVEN!

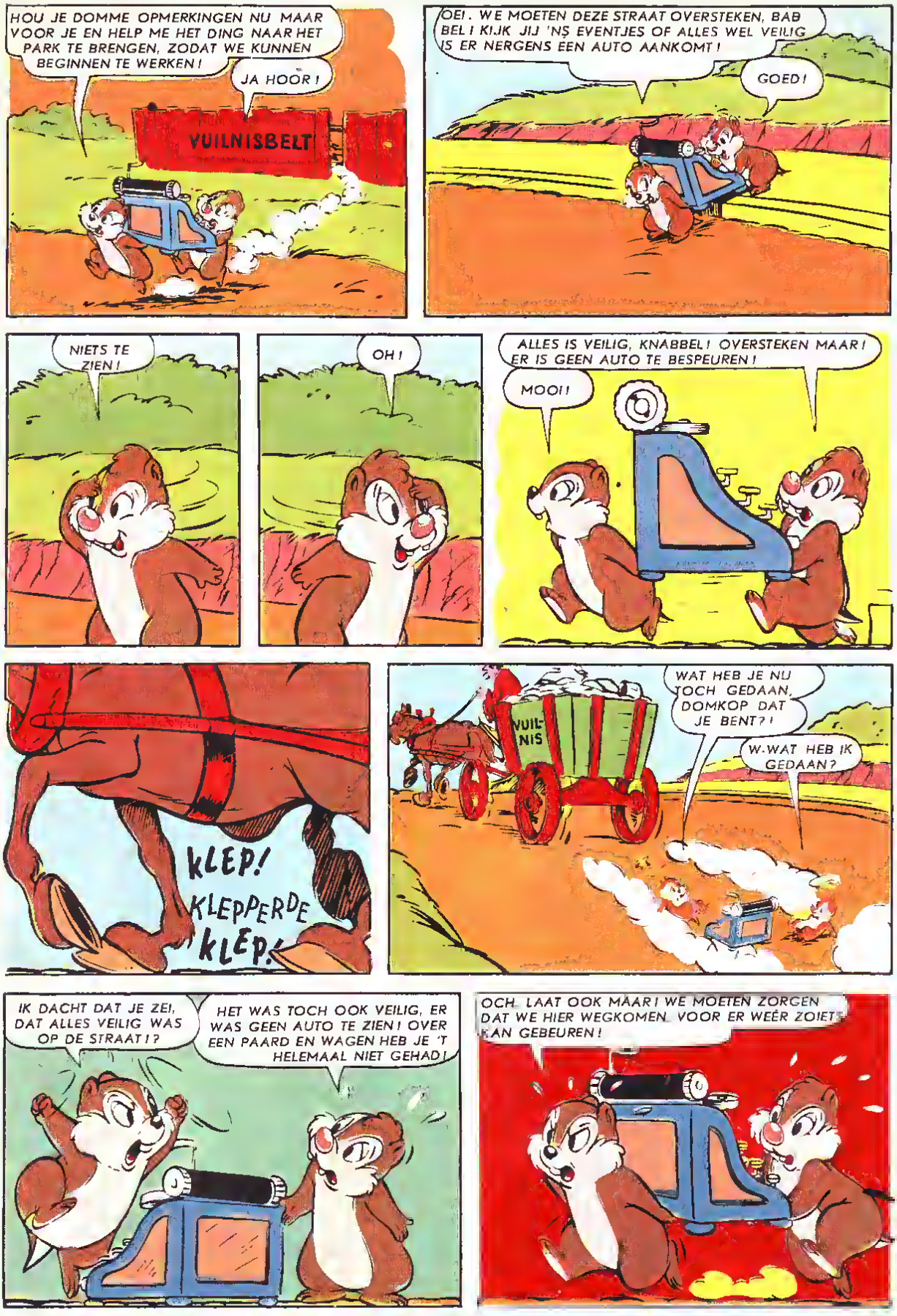
HOU JE DOMME OPMERKINGEN NU MAAR VOOR JE EN HELP ME HET DING NAAR HET PARK TE BRENGEN, ZODAT WE KUNNEN BEGINNEN TE WERKEN!
JA HOOR!
VUILNISBELT
OEI. WE MOETEN DEZE STRAAT OVERSTEKEN, BAB BEL! KIJK JIJ 'NS EVENTJES OF ALLES WEL VEILIG IS ER NERGENS EEN AUTO AANKOMT!
GOED!
NIETS TE ZIEN!
OH!
ALLES IS VEILIG, KNABBEL! OVERSTEKEN MAAR! ER IS GEEN AUTO TE BESPEUREN!
MOOI!
KLEP!
KLEPPERDE
KLEP!
VUIL-NIS
WAT HEB JE NU TOCH GEDAAN, DOMKOP DAT JE BENT?!
W-WAT HEB IK GEDAAN?
IK DACHT DAT JE ZEI, DAT ALLES VEILIG WAS OP DE STRAAT!?
HET WAS TOCH OOK VEILIG, ER WAS GEEN AUTO TE ZIEN! OVER EEN PAARD EN WAGEN HEB JE 'T HELEMAAL NIET GEHAD!
OCH, LAAT OOK MAAR! WE MOETEN ZORGEN DAT WE HIER WEGKOMEN VOOR ER WEÉR ZOIETS KAN GEBEUREN!

HÉHÉ, WE ZIJN ER! NU KUNNEN WE TENMINSTE EINDELIJK ÉCHT BEGINNEN MET HET BOEK! IK VERTEL EN JIJ MOET 'T DAN TYPEN!
HA... FIJN!
IK BEGIN, HOOR! WE GAAN EEN DIK BOEK SCHRIJVEN OVER ALLERLEI AVONTUREN OP ZEE! BEN JE HELEMAAL KLAAR, BABBEL?
JA NOU!
ER WAS ER EENS...
TRING!
TIK! TIK!
TIK! TIK! TIKKE-TIK
TIK! TIK! TIKKETIK!
LEES DAT EENS EVENTJES VOOR ME TERUG!
GOED! ER WAS ER EENS...
DAT IS GEWELDIG! FANTASTISCH! ALS JE DAT HOORT ZOU JE ZEGGEN, DAT ER EEN HEEL SPANNEND AVONTUUR OP MOET VOLGEN! VOORUIT, WE GAAN DOOR!
MOOI!
ER WAS ER EENS EEN HEEL GROTE ZEE, MET HEEL GROTE GOLVEN, EN ER ZATEN ALLEMAAL HAAIEN EN NOG EEN HELEBOEL ANDERE VISSEN IN! EN TOEN, OP ZEKERE DAG
TIK! TIKKETIK! TIKKETIK! TIK! TIK!
TIK! TIK!
EN TWEE UUR DAARNA...
HOERA! HET IS AF! LAAT 'T ME 'NS GAUW ZIEN, BABBEL!
GELUKKIG! (PUF!) BEN DOODMOE!

ASJEBLIEFT! (PUF! PUF!) HIER IS HET HELE VERHAAL! (PUF!)
IK BEN TOCH ZO BENIEUWD HOE HET G...
WAT?
SUFFERD DAT JE BENT! WAAROM HEB JE ME NOU NIET VERTELD DAT JE NIET EENS KUNT TYPEN?
DAT VROEG JE ME NIET!
MAAR ALS JIJ ZO VERSTANDIG BENT EN ZO KNAP, WAAROM HEB JE HET DAN ZELF NIET GEDAAN? NOU?
ER SCHIET ME OPEENS IETS TE BINNEN... IK KAN HET OOK NIET!
WE ZULLEN DUS NOOIT BEROEMD WORDEN DOOR EEN BOEK TE SCHRIJVEN!
EN NU KUNNEN WE DE SCHRIJFMACHINE OOK NIET MEER GEBRUIKEN!
JA, DAT IS NOG HET ERGSTE VAN ALLES MAAR DAAR IS NIETS AAN TE... HÉ, WACHT 'NS EVENTJES! IK HEB EEN IDEE!
UH?
EN ZO...
DE SCHRIJFMACHINE IS VEEL BETER IN 'T KRAKEN VAN NOTEN DAN IN 'T SCHRIJVEN VAN DIKKE BOEKEN OVER SPANNENDE AVONTUREN OP ZEE, VIND JE NIET?
TIK! KRAK!
HET IS DE BESTE NOTENKRAKER, DIE WIJ OOIT HEBBEN GEHAD!
HI! HI! HI!

RAKKER

door Walt Disney

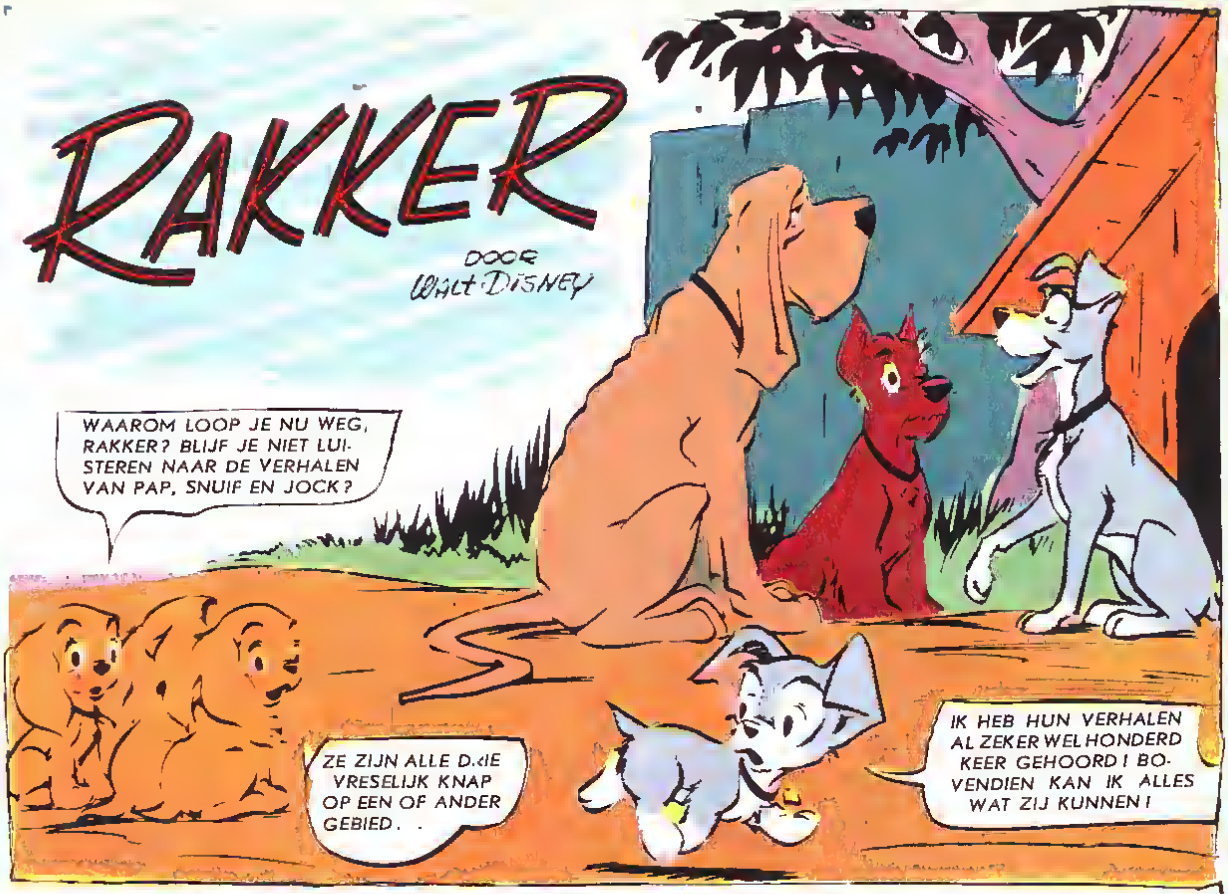

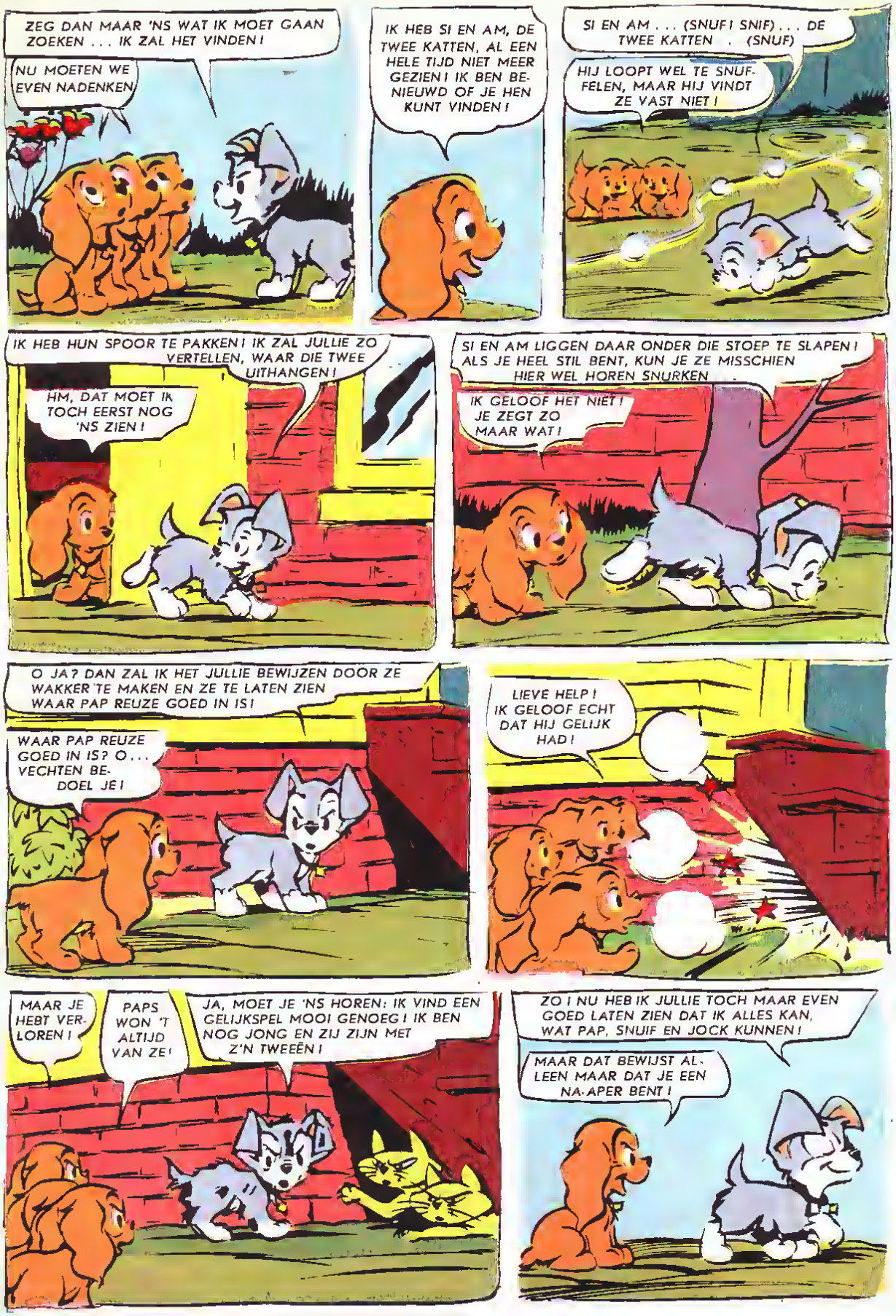
ZEG DAN MAAR 'NS WAT IK MOET GAAN ZOEKEN . . . IK ZAL HET VINDEN!
NU MOETEN WE EVEN NADENKEN
IK HEB SI EN AM, DE TWEE KATTEN, AL EEN HELE TIJD NIET MEER GEZIEN! IK BEN BENIEUWD OF JE HEN KUNT VINDEN!
SI EN AM . . . (SNUF! SNIF) . . . DE TWEE KATTEN . (SNUF)
HIJ LOOPT WEL TE SNUFFELEN, MAAR HIJ VINDT ZE VAST NIET!
IK HEB HUN SPOOR TE PAKKEN! IK ZAL JULLIE ZO VERTELLEN, WAAR DIE TWEE UITHANGEN!
HM, DAT MOET IK TOCH EERST NOG 'NS ZIEN!
SI EN AM LIGGEN DAAR ONDER DIE STOEP TE SLAPEN! ALS JE HEEL STIL BENT, KUN JE ZE MISSCHIEN HIER WEL HOREN SNURKEN
IK GELOOF HET NIET! JE ZEGT ZO MAAR WAT!
O JA? DAN ZAL IK HET JULLIE BEWIJZEN DOOR ZE WAKKER TE MAKEN EN ZE TE LATEN ZIEN WAAR PAP REUZE GOED IN IS!
WAAR PAP REUZE GOED IN IS? O . . . VECHTEN BEDOEL JE!
LIEVE HELP! IK GELOOF ECHT DAT HIJ GELIJK HAD!
MAAR JE HEBT VERLOREN!
PAPS WON 'T ALTIJD VAN ZE!
JA, MOET JE 'NS HOREN: IK VIND EEN GELIJKSPEL MOOI GENOEG! IK BEN NOG JONG EN ZIJ ZIJN MET Z'N TWEEËN!
ZO! NU HEB IK JULLIE TOCH MAAR EVEN GOED LATEN ZIEN DAT IK ALLES KAN, WAT PAP, SNUIF EN JOCK KUNNEN!
MAAR DAT BEWIJST ALLEEN MAAR DAT JE EEN NA-APER BENT!

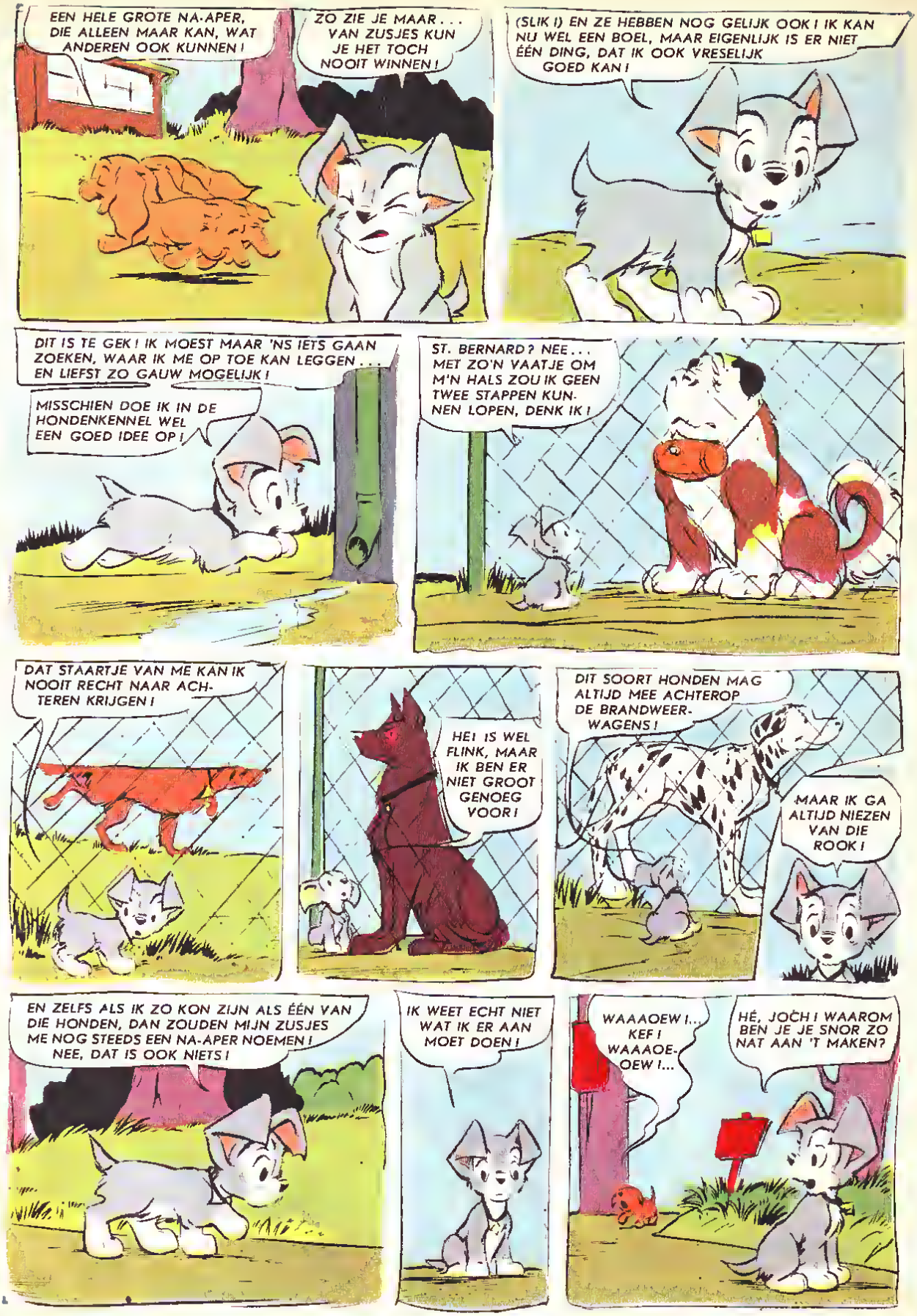
EEN HELE GROTE NA-APER, DIE ALLEEN MAAR KAN, WAT ANDEREN OOK KUNNEN!
ZO ZIE JE MAAR... VAN ZUSJES KUN JE HET TOCH NOOIT WINNEN!
(SLIK!) EN ZE HEBBEN NOG GELIJK OOK! IK KAN NU WEL EEN BOEL, MAAR EIGENLIJK IS ER NIET ÉÉN DING, DAT IK OOK VRESELIJK GOED KAN!
DIT IS TE GEK! IK MOEST MAAR 'NS IETS GAAN ZOEKEN, WAAR IK ME OP TOE KAN LEGGEN... EN LIEFST ZO GAUW MOGELIJK!
MISSCHIEN DOE IK IN DE HONDENKENNEL WEL EEN GOED IDEE OP!
ST. BERNARD? NEE... MET ZO'N VAATJE OM M'N HALS ZOU IK GEEN TWEE STAPPEN KUNNEN LOPEN, DENK IK!
DAT STAARTJE VAN ME KAN IK NOOIT RECHT NAAR ACHTEREN KRIJGEN!
HEI IS WEL FLINK, MAAR IK BEN ER NIET GROOT GENOEG VOOR!
DIT SOORT HONDEN MAG ALTIJD MEE ACHTEROP DE BRANDWEERWAGENS!
MAAR IK GA ALTIJD NIEZEN VAN DIE ROOK!
EN ZELFS ALS IK ZO KON ZIJN ALS ÉÉN VAN DIE HONDEN, DAN ZOUDEN MIJN ZUSJES ME NOG STEEDS EEN NA-APER NOEMEN! NEE, DAT IS OOK NIETS!
IK WEET ECHT NIET WAT IK ER AAN MOET DOEN!
WAAAOEW!... KEF! WAAAOEOEW!...
HÉ, JOCH! WAAROM BEN JE JE SNOR ZO NAT AAN 'T MAKEN?

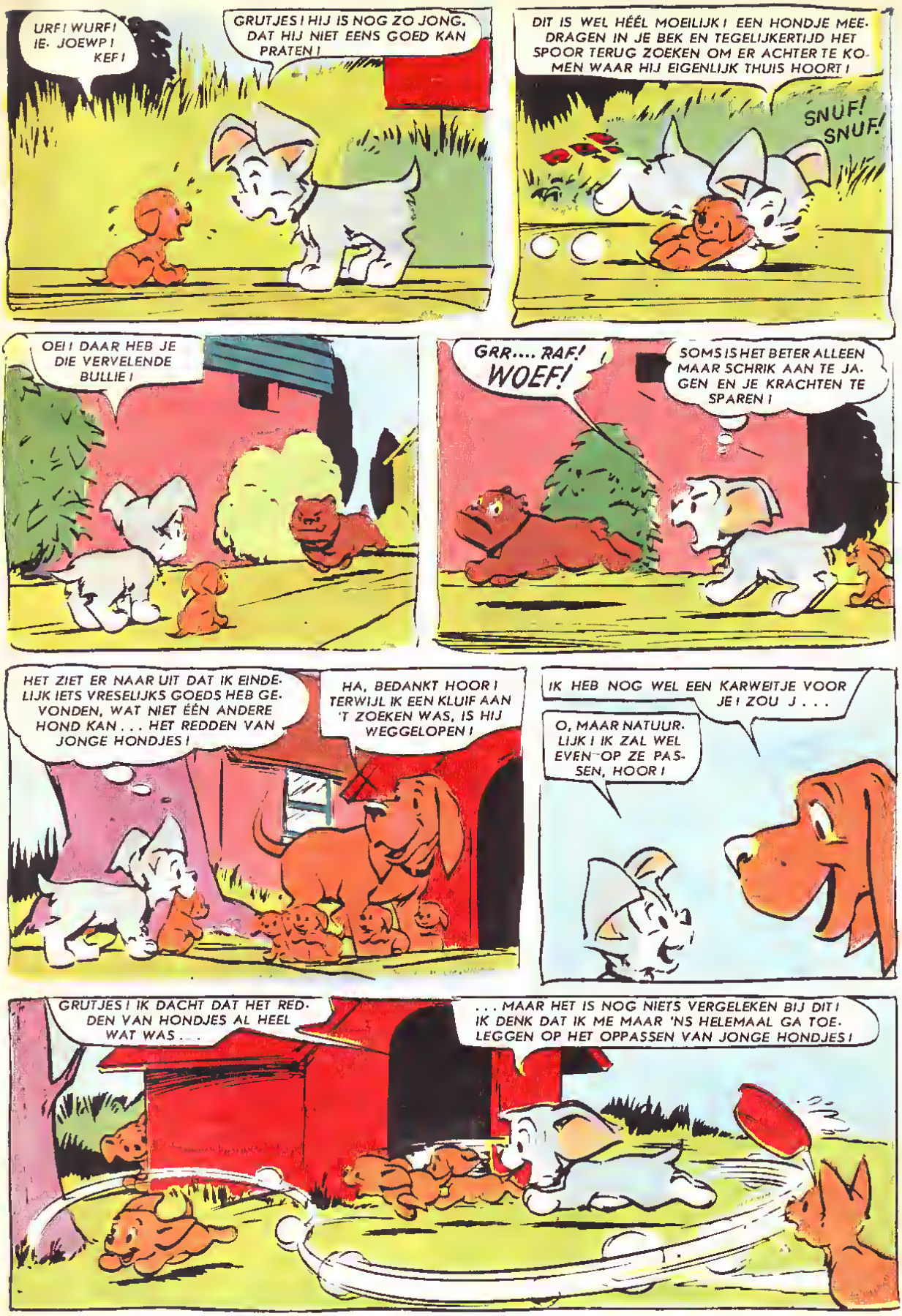
URF! WURF! IE· JOEWP! KEF!
GRUTJES! HIJ IS NOG ZO JONG. DAT HIJ NIET EENS GOED KAN PRATEN!
DIT IS WEL HÉÉL MOEILIJK! EEN HONDJE MEE· DRAGEN IN JE BEK EN TEGELIJKERTIJD HET SPOOR TERUG ZOEKEN OM ER ACHTER TE KO· MEN WAAR HIJ EIGENLIJK THUIS HOORT!
SNUF! SNUF!
OEI! DAAR HEB JE DIE VERVELENDE BULLIE!
GRR.... RAF! WOEF!
SOMS IS HET BETER ALLEEN MAAR SCHRIK AAN TE JA· GEN EN JE KRACHTEN TE SPAREN!
HET ZIET ER NAAR UIT DAT IK EINDE· LIJK IETS VRESELIJKS GOEDS HEB GE· VONDEN, WAT NIET ÉÉN ANDERE HOND KAN . . . HET REDDEN VAN JONGE HONDJES!
HA, BEDANKT HOOR! TERWIJL IK EEN KLUIF AAN 'T ZOEKEN WAS, IS HIJ WEGGELOPEN!
IK HEB NOG WEL EEN KARWEITJE VOOR JE! ZOU J . . .
O, MAAR NATUUR· LIJK! IK ZAL WEL EVEN OP ZE PAS· SEN, HOOR!
GRUTJES! IK DACHT DAT HET RED· DEN VAN HONDJES AL HEEL WAT WAS . . .
. . . MAAR HET IS NOG NIETS VERGELEKEN BIJ DIT! IK DENK DAT IK ME MAAR 'NS HELEMAAL GA TOE· LEGGEN OP HET OPPASSEN VAN JONGE HONDJES!

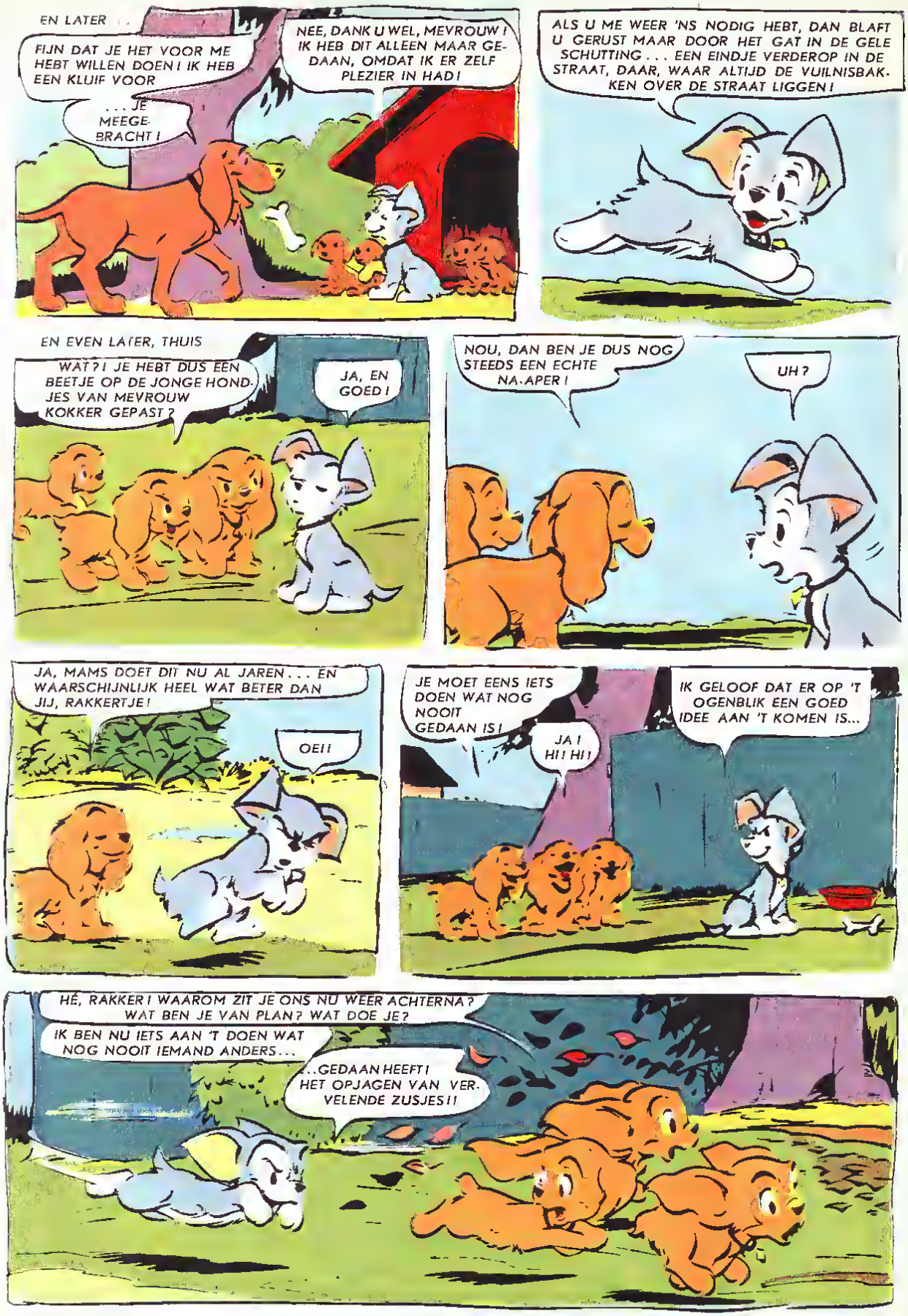
EN LATER . . .
FIJN DAT JE HET VOOR ME HEBT WILLEN DOEN! IK HEB EEN KLUIF VOOR . . . JE MEEGEBRACHT!
NEE, DANK U WEL, MEVROUW! IK HEB DIT ALLEEN MAAR GEDAAN, OMDAT IK ER ZELF PLEZIER IN HAD!
ALS U ME WEER 'NS NODIG HEBT, DAN BLAFT U GERUST MAAR DOOR HET GAT IN DE GELE SCHUTTING . . . EEN EINDJE VERDEROP IN DE STRAAT, DAAR, WAAR ALTIJD DE VUILNISBAKKEN OVER DE STRAAT LIGGEN!
EN EVEN LATER, THUIS
WAT?! JE HEBT DUS EEN BEETJE OP DE JONGE HONDJES VAN MEVROUW KOKKER GEPAST?
JA, EN GOED!
NOU, DAN BEN JE DUS NOG STEEDS EEN ECHTE NA-APER!
UH?
JA, MAMS DOET DIT NU AL JAREN . . . EN WAARSCHIJNLIJK HEEL WAT BETER DAN JIJ, RAKKERTJE!
OE!!
JE MOET EENS IETS DOEN WAT NOG NOOIT GEDAAN IS!
JA! HI! HI!
IK GELOOF DAT ER OP 'T OGENBLIK EEN GOED IDEE AAN 'T KOMEN IS...
HÉ, RAKKER! WAAROM ZIT JE ONS NU WEER ACHTERNA? WAT BEN JE VAN PLAN? WAT DOE JE?
IK BEN NU IETS AAN 'T DOEN WAT NOG NOOIT IEMAND ANDERS...
...GEDAAN HEEFT! HET OPJAGEN VAN VERVELENDE ZUSJES!!

TOM POES EN DE BOEMERANG

TERWIJL HEER BOMMEL EN TOM POES BEZIG WAREN MET TUINIEREN, DEDEN ZE EEN VREEMDE VONDST. ZE GROEVEN EEN KISTJE OP, DAT OP HET DEKSEL WAARSCHUWENDE WOORDEN DROEG. DE VINDER MOEST HET VOORAL NIET OPEN MAKEN. WANT HET BEVATTE IETS, DAT BOOS ENKROMWAS EN DAT NIETS DAN ELLENDE ZOU BRENGEN. MAAR HEER BOMMEL OPENDE HET KISTJE TOCH EN ONTDEKTE DAARIN EEN VREEMD, GEBOGEN VOORWERP: EEN BOEMERANG. "WIE MIJ ÉÉNMAAL WEGGOOIT, KRIJGT MIJ ALTIJD TERUG," STOND EROP TE LEZEN. MAAR OOK DEZE WAARSCHUWING SLOEG HEER BOMMEL IN DE WIND EN WIERP HET DING HET RAAM UIT. OP ZIJN WEG SLOEG HET EERST JOOST EEN DIENBLAD UIT DE HANDEN. DAARNA KEERDE HET INDERDAAD TERUG NAAR DE WERPER EN HET TROF HEER BOMMEL KRACHTIG TEGEN HET ACHTERHOOFD.

EEN BEDROEVEND VOORVAL, HEER OLIVIER! EEN VREEMD, VLIEGEND VOORWERP HEEFT UW SERVIES VERPLETTERD.

HET HEFT MIJN HOOFD VERPLETTERD! HOE KUN JE ZEUREN OVER EEN SERVIES, TERWIJL IK ONTELBARE SMARTEN LIJD. BESEF JE DAN NIET, HOE GEVOELIG DE SCHEDEL VAN EEN BOMMEL IS...?

JA HEER OLLIE, DIE WAARSCHUWING ZEI OOK.....

ZWIJG TOM POES! IN HET VUUR MET DIT RAMPZALIGE DING! EH..... HÈ.....

H-HELP! W-WEL... D-D-DIT IS ZEER B-BETREURENSWAARDIG!

HEER BOMMEL MAAKTE EEN DUBBELE VERGISSING. OP DE EERSTE PLAATS BRANDDE ER GEEN VUUR IN DE HAARD EN BOVENDIEN, DE BOEMERANG KOOS ZIJN EIGEN WEG... EEN GRILLIGE WEG! JOOST, DIE NET DE SCHERVEN HAD OPGERUIMD, WERD VOOR DE TWEEDE MAAL HET SLACHTOFFER.

NADAT HET DING IN HET WOONVERTREK AANZIENLIJKE SCHADE HAD AANGERICHT, ZEILDE HET WENTELEND NAAR DE KEUKEN...
MIJN KOSTBARE VAZEN!
DE SPIEGEL KAPOT! DAT VOORSPELT ONGELUK...!
D-DIE V-VOORSPELLING KOMT UIT! HOOR DAAR MAAR EENS! W-WAT EEN LAWAAI!
DE KEUKEN GALMDE VAN VALLENDE, KRAKENDE EN SPLINTERENDE GELUIDEN, WANT DE BOEMERANG VOERDE HIER EEN WARE RAMPVLUCHT UIT.
DUH-DUH-DUH GLUP... SLIK! DUH-DAT...
...DING MOET GESTOPT WORDEN!
AAI... OEI... AU...
IN ZIJN IJVER HAD HEER BOMMEL HET BANKJE NIET GEZIEN EN NU WERD HIJ ZELF GESTOPT OP EEN NOGAL RUWE MANIER...

TOM POES... WAAROM M-MOET IK TOCH OOK ALLES ALLEEN DOEN...?
MAAR DIT IS NIET ALLEEN UW WERK. DE BOEMERANG HEEFT OOK ZIJN DEEL DAARAAN GEDAAN.

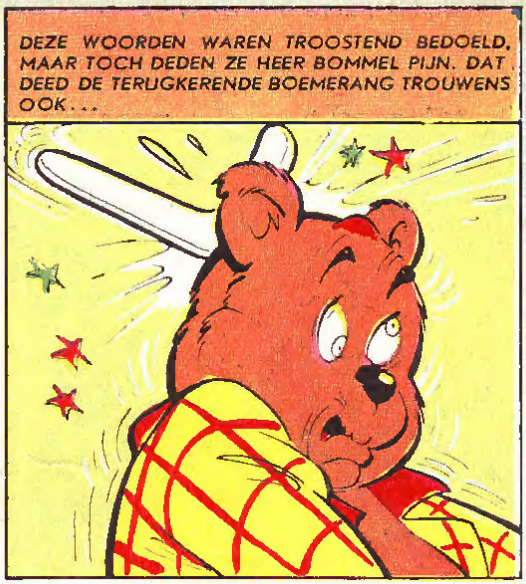
DEZE WOORDEN WAREN TROOSTEND BEDOELD, MAAR TOCH DEDEN ZE HEER BOMMEL PIJN. DAT DEED DE TERUGKERENDE BOEMERANG TROUWENS OOK...

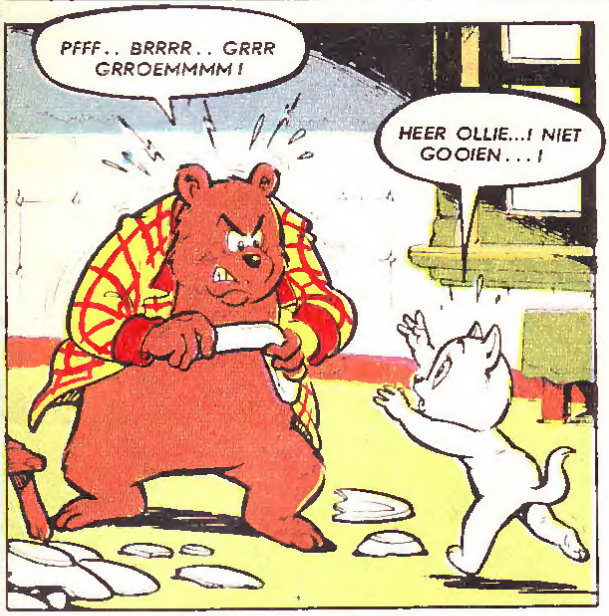
PFFF.. BRRRR.. GRRR GRROEMMMM!
HEER OLLIE...! NIET GOOIEN...!

GOOIEN? IK GA DIT DING VERNIETIGEN... VERDELGEN... VERR..EH.. SLOPEN..!

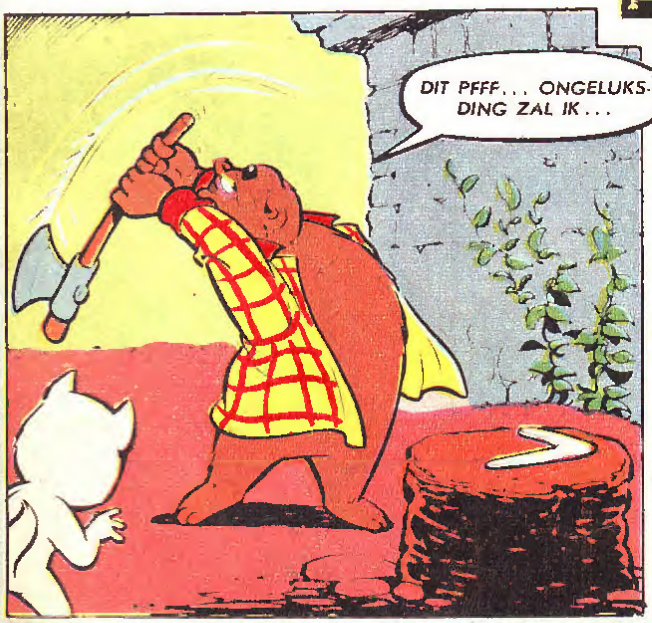
DIT PFFF... ONGELUKSDING ZAL IK...

..MET ÉÉN WELGEMIKTE SLAG...

DE BIJLSLAG WAS KENNELIJK NIET ZO WELGEMIKT WANT DE BOEMERANG WIPTE OMHOOG EN SUISDE WEG . . . DE TUIN UIT . . .

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

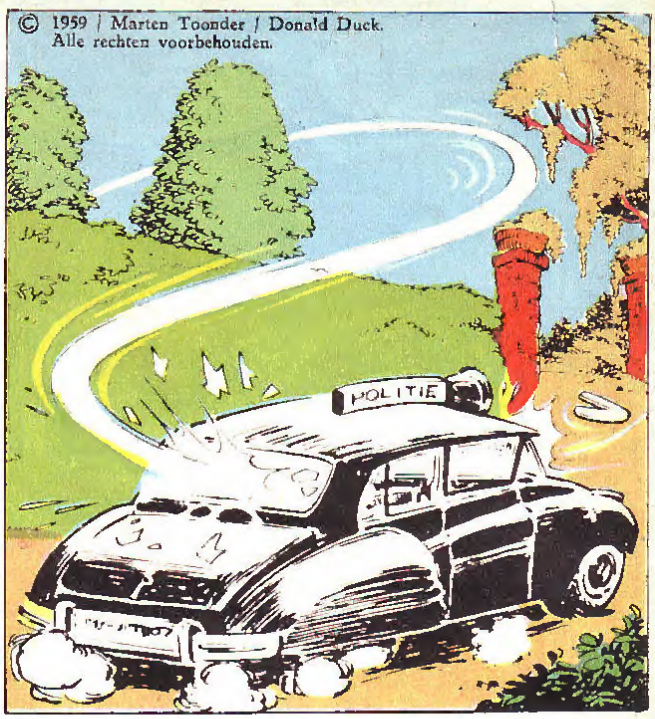

ER KLONK EEN GERINKEL VAN GLASSCHERVEN, PIJNLIJKE UITROEPEN EN KRIJSENDE REMMEN. EEN OGENBLIK LATER BEENDE COMMISSARIS BULLE BAS BRIESEND DE TUIN BINNEN. HIJ WAS NET OP TIJD OM GETUIGE TE ZIJN VAN DE TERUGKOMST VAN DE BOEMERANG.

JUIST ! EEN BOEMERANG KEERT ALTIJD TERUG NAAR DEGENE, DIE HEM WERPT. JE BENT ER GLOEIEND BIJ, BOMMEL !

AU. . !

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36500. Giro 119131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers.
Attentie ! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.